

طبقه‌ی کارگر در آیینی مبارزه: فاصله‌ی اول مه ۱۳۸۳ تا مه ۱۳۸۴

اعتصاب یک ماهی کارگران نساجی سندج، صعود جمع‌هایی از کارگران به بلندی‌های کلون بستک در سال روز حمله‌ی مامورین جنایت کار جمهوری اسلامی به کارگران اعتصابی معدن مس خاتون آباد و کشتار چهار تن از آنها، گوشه‌هایی از مبارزه‌ی کارگران و اتحاد و هم‌بستگی طبقاتی است.

در همین دوره، سیاست‌های غیرانسانی رژیم جمهوری اسلامی علیه کارگران مهاجر، به ویژه شهروندان افغانی، شدت یافت و نه تنها ده‌ها هزار نفر از فرزندان مهاجرین افغانی از تحصیل محروم ماندند، نه تنها برای فرزندان زنانی که با مردان افغانی ازدواج کرده‌اند شناسنامه صادر نکردند، بلکه در برخی از شهرها حتا مانع کار کارگران افغانی شدند.

فقر و فلاکت عمومی طبقه‌ی کارگر، که تحت استثمار وحشیانه‌ی سرمایه داران روز به روز بر ابعاد آن افزوده می‌شود، جزئی برجسته از تصویر مبارزه برای تغییر این وضعیت در زندگی کارگران است. برای پی بردن به این فقر و فلاکت، گفته‌های یکی از مسئولان خانه‌ی کارگر به اندازه‌ی کافی گویا است. در بیست و هفتمین سالگرد حاکمیت خونین رژیم جمهوری اسلامی، یکی از مسئولان خانه‌ی کارگر، به خبرنگار «ایلنا» گفت: «در آستانه‌ی انقلاب ۱۳۵۷، حقوق کارگران حدود ۳۰۰ دلار بود و این در حالی بود که تومی وجود نداشت و پرداخت هزینه از مایحتاج روزمره‌ی یک خانوار گرفته تا نیازهای اساسی هم چون اجاره‌ی مسکن، سوخت و سایر موارد، همه در حد توان مالی یک کارگر بود؛ ولی در شرایط فعلی، اکثر کارگران با مشکل مواجه بوده و همواره شرمندگی خانوادگی خود می‌باشند.» وی افزود: «در ایام اخیر، دو کارگر به خانه‌ی کارگر پاکدشت مراجعه کرده و تصمیم خود را مبنی بر فروش کلیه با من در میان گذاشتند و دلیل آن‌ها برای چنین اقدامی نیز فشارهای بیش از حد مشکلات اقتصادی بر آنان بود...»

در زیر نگاهی به گوشه‌هایی از مبارزات طبقه‌ی کارگر در ایران، در فاصله‌ی اردیبهشت ۱۳۸۳ تا اردیبهشت ۱۳۸۴، می‌اندازیم.

* * *

اردیبهشت ۱۳۸۳

— روز ۱۱ اردیبهشت، نیروهای سرکوب گر جمهوری اسلامی به تجمع کارگران در پارک کودک سقز حمله کردند و تعدادی را دستگیر نمودند. پس از مدت کوتاهی، تعدادی از دستگیر شدگان آزاد شدند، اما هفت نفر از فعالین کارگری در زندان باقی ماندند. به دنبال اعتراضات خانواده‌های دستگیر شده، مقاومت بی نظیر خود دستگیر شدگان، اعتراض مردم شهرهای کردستان و دیگر شهرهای ایران، و کمپین‌های وسیعی که در سطح بین‌المللی در حمایت و پشتیبانی از آن‌ها به راه افتاد، فعالین کارگری دستگیر شده پس از ۱۰ روز — در میان شادی و سرور مردم سقز — از زندان آزاد گشتند. کمپین وسیع حمایت از کارگران دستگیر شده در سقز و لغو دادگاه تفتیش عقاید آن‌ها، جنبش کارگری ایران را بیش از هر زمان دیگری نزد تشکلهای کارگری و سازمان‌های چپ و کمونیست جهان مطرح کرد و توجه آن‌ها را به هم‌بستگی با مبارزات کارگران ایران جلب نمود.

— روز ۱۱ اردیبهشت، حدود ۱۲۰۰ نفر از کارگران کارخانه‌های مختلف تهران

کارگران ایران، در فاصله‌ی اول مه ۱۳۸۳ تا اول مه ۱۳۸۴ به اشکال مختلفی دست به مبارزه زدند. در اول مه ۱۳۸۳، تظاهرات کارگران در شهر سقز مورد هجوم سرکوب گران جمهوری اسلامی قرار گرفت و تعداد هفت نفر از فعالین جنبش کارگری دستگیر شدند. حدود دوازده روز، یعنی تا هنگام آزادی دستگیر شدگان، هم‌بستگی با شکوهی در داخل و خارج از ایران برای آزادی آنان به راه افتاد، که از یک سو جنبش کارگری ایران و فعالین و خواستهای آنان را در سطح وسیعی — چه در ایران و چه خارج از آن — شناساند و از سوی دیگر هم‌بستگی ارزش مندی را بین جنبش کارگری ایران و کارگران و تشکلهای کارگری جهانی به بار آورد.

در کنار این، مبارزه‌ی کارگران علیه استخدام‌های موقتی و قراردادی گسترش یافت و کارگران، کارهای موقت را «بردگی نوین» نامیدند.

مبارزات کارگری علیه سرمایه داران و رژیم حامی سرمایه در این دوره در اشکال گوناگونی نظیر اعتصاب، راه پیمایی، مسدود کردن جاده‌ها، ارسال نامه و تهیه طومار و... انجام گرفت. راه پیمایی طولانی کارگران کشت و صنعت دشت مغان و بستن جاده‌ها و تحصن و تجمع در مقابل ارگان‌های دولتی، اعتصاب کارگران کارخانه‌ی شاهو در سندج با اتکا به مجامع عمومی و انتخاب نمایندگان خود و مقاومت در برابر اطلاعاتی‌ها و مامورین انتظامی و خنثی کردن انواع و اقسام ترندهای کارفرمایان، نمونه‌هایی از اعتراض رادیکال کارگران در سال گذشته بود، که در اغلب موارد مرزهای سانسور را شکسته و در رسانه‌ها انعکاس پیدا کردند.

رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی و نیروهای انتظامی آن، اما از سرکوب مبارزات کارگری غافل نبودند. نیروهای انتظامی به کارگران اعتصابی ریسندگی و بافندگی فومنت رشت یورش بردند و شش نفر از کارگران این کارخانه را از ناحیه سر و پا مجروح کردند.

در سال گذشته، مبارزه‌ی کارگران برای دریافت دست‌مزدهای معوقه، افزایش دست‌مزدها، و دیگر مطالبات‌شان، رشد چشم‌گیری داشت. کارگران در این دوره با سازمان دهی حرکات اعتراضی فراکارخانه‌ای و سراسری حول خواستهای خود، در بزرگ‌داشت سال‌گرد کشتار کارگران خاتون آباد، و در زمینه‌ی تدارک ایجاد تشکلهای مستقل کارگری، گام‌های مهمی برداشتند. دو نمونه‌ی طومار اعتراضی از سوی «کمیته‌ی پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری» و «کمیته‌ی هماهنگی تشکلهای مستقل کارگری»، که حدود هفت هزار کارگر آن‌ها را امضاء کرده‌اند، از جمله گام‌های مهم و قابل بحث در جنبش کارگری در این دوره است. خواست انحلال خانه‌ی کارگر و شوراهای اسلامی کار، ارسال نامه‌های اعتراضی به تشکلهای بین‌المللی کارگری و «آی. ال. او» در افشای سیاست‌های ضد کارگری جمهوری اسلامی، انتشار قطع‌نامه‌ها و بیانیه‌های رادیکال و سوسیالیستی، و ارسال پیام‌های هم‌بستگی در سطح بین‌المللی، نشانه‌های دیگری از رشد و گسترش مبارزه‌ی ضد سرمایه داری و انترناسیونالیستی طبقه‌ی کارگر در ایران است.

حمایت‌بخش‌هایی از کارگران ایران خودروه از هم‌کاران اخراجی خود و موفقیت آن‌ها در بازگرداندن کارگران اخراجی به سر کار، حمایت از مبارزه‌ی کارگران فومنتات،

و خانواده های شان در جادهی چالوس در (آبشار خور) تجمع کردند و روز جهانی کارگر را گرامی داشتند.

– روز ۱۲ اردیبهشت، تعدادی از کارگران کارخانهی سابق سیمین اصفهان، واقع در خیابان چهارباغ بالا، روز اول ماه را گرامی داشتند.

– کارگران نساجی رحیم زاده، با برپایی تجمع و راه پیمایی، روز اول ماه را گرامی داشتند. در این تجمع، کارگران با در دست داشتن پلاکاردهایی از اعتصاب معلمان در روز ۱۲ اردیبهشت اعلام پشتیبانی کردند.

– صدها نفر از کارگران و فعالین کارگری به مناسبت گرامی داشت روز جهانی کارگران، مراسمی را در سالن فروشگاه بانک سپه در جادهی مخصوص کرج برگزار کردند.

– بنا به گزارش روزنامهی «خراسان»، ۱۳ اردیبهشت، بازپرس دادسرای جنایی، مدیرعامل شرکت ایران خودرو را برای ادای توضیحات در خصوص مرگ یکی از کارگران این کارخانه احضار کرد. تاکنون چندین کارگر در اثر شرایط سخت کار در ایران خودرو جان خود را از دست داده‌اند. پزشک قانونی نیز به عامل فشار کار، که منجر به سکت قلبی شده است، انگشت می‌گذارد. کارگران ایران خودرو، خواستار مجازات عاملین مرگ کارگران، کاهش فشار کار، و برخورداری از شرایط امنی کار هستند.

– روز ۱۵ اردیبهشت، کارگران ریسندگی صوفی‌آباد در اعتراض به تعطیلی این کارخانه و اخراج کارگران در حیاط این کارخانه تجمع کردند و خواهان بازگشت به سر کارهای خود شدند. کارگران این کارخانه بعد از پایان تعطیلات نوروزی، وقتی به سر کار بازگشتند، با درهای پلمب شدهی کارخانه رو به رو گردیدند. کلیه کارگران این کارخانه بدون هشدار قبلی اخراج شده‌اند.

– روز ۱۶ اردیبهشت، ۲۳ تن از کارگران کارخانهی شوفاز البرز نسبت به تعویق شش ماه دست مزد خود دست به اعتراض زدند.

– روز ۱۸ اردیبهشت، ۷ درصد از حقوق کارگران شهرداری به مدت ده سال از طرف شهرداری این شهر تحت عنوان بیمه‌ای اضافه کاری بالا کشیده شد. این در حالی است، که سازمان تامین اجتماعی ادعا دارد تاکنون هیچ مبلغی به صندوق این سازمان ریخته نشده است. تعداد این کارگران، حدود سه هزار نفر می‌شود و شماری از آنها در حال بازنشستگی هستند.

– روز ۱۹ اردیبهشت، جمعی از کارگران کارخانهی تولیدی مواد غذایی سیانا واقع در سازه، در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای شان در مقابل کارخانه دست به تجمع زدند و خواهان پرداخت حقوق و مزایای کامل خود شدند.

– روز ۲۱ اردیبهشت، کارگران مجتمع کشت و صنعت مغان، به خاطر عدم پرداخت دستمزدهای معوقه‌ی خود، در مقابل دفتر مرکزی دست به اعتراض زدند. کارگران، خواستار پرداخت فوری و بدون قیدوشرط دستمزدهای معوقه، استعفای مدیرعامل و مدیران شرکت و همین‌طور پرداخت حق بیمه‌ی کارگران از سوی کارفرما هستند.

روز سه‌شنبه ۲۲ اردیبهشت، کارگران کشت و صنعت، به دلیل پاسخ نگرفتن خواسته‌های شان به خیابان آمدند و در مقابل دفتر مرکزی جمع شدند. و روز چهارشنبه ۲۳ اردیبهشت نیز در سطح شهر پارس آباد راه پیمایی کردند. این راه پیمایی که شش ساعت به طول انجامید، عملاً به یک شورش و اعتراض وسیع کارگری تبدیل شد. کارگران معترض و خشمگین، شیشه‌های ادارات دولتی را شکستند. و به هیچ‌کدام از مقامات رژیم، از جمله فرماندار، معاون وزیر کشاورزی و امام جمعه شهر اجازه‌ی صحبت ندادند. نیروهای سرکوب گر رژیم به راه پیمایی کارگران حمله کردند و هشت تن از کارگران معترض توسط نیروهای انتظامی دستگیر شدند. روز پنج‌شنبه ۲۴ اردیبهشت نیز راه پیمایی و اعتراض کارگران ادامه یافت. کارگران بعد از تجمع در مقابل شرکت، در مقابل مهمان‌سرای غفاری تجمع کردند و خواستار پاسخ‌گویی به مطالبات خود شدند. مقامات و مسئولین رژیم در این روز ناچار شدند به وجود مشکلات اقرار کنند. در همین روز، مدیریت این مجتمع مجبور به استعفا شد.

– روز ۲۲ اردیبهشت، کارگران تخته‌سه لایی رجایی، در اعتراض به عدم پرداخت دست‌مزد خود، در مقابل استانداری مازندران دست به تجمع زدند.

– روز ۲۳ اردیبهشت، سه تن از کارگران شرکت میزان، که پیمان کار آب و فاضلاب و آب شیرین کن و تصفیه‌ی بندر رجایی است، به قصد لایروبی وارد مخزن فاضلاب شده و بر اثر گاز گرفتگی شدید جان خود را از دست دادند.

– روز شنبه ۲۶ اردیبهشت، کارگران الکترونیک رشت در مقابل استانداری رشت تجمع کردند و خواستار تحقق مطالبات خود شدند. کارگران از جمله خواهان پرداخت دست‌مزدهای معوقه، تجدید دفترچه‌های بیمه و امنیت شغلی خود هستند. کارگران الکترونیک رشت، تاکنون بارها برای پیگیری مطالبات خود، دست به اعتراض زده‌اند.

– روز ۲۶ اردیبهشت، کارکنان بیمارستان مدرس اعتصاب کردند. آنها با دست کشیدن از کار در حیاط این بیمارستان تحصن کردند و خواهان احقاق حقوق خود شدند. در این اعتصاب، پرستاران، کارکنان علوم آزمایشگاهی و سایر کارگران خدماتی شرکت داشتند.

– روز ۲۷ اردیبهشت، کارگران معدن کرومیت اسفندک به عدم پرداخت دست‌مزدهای هفت ماه خود اعتراض کردند. کارگران این معدن، در سال ۸۲ به مدت نه ماه دست‌مزد معوقه داشتند، که به دنبال تجمع اعتراضی در مقابل استانداری، بخشی از حقوق خود را دریافت کردند. کارفرما قول داده بود، که باقی طلب کارگران را در سال جاری بپردازد.

– هفته‌ی آخر اردیبهشت، کارگران اخراجی ایران خودرو، که در جریان اعتصاب دی ماه سال گذشته این شرکت از کار اخراج شده بودند، به سر کار بازگشتند. اخراج این دسته از کارگران با موج اعتراضی شدید کارگران ایران خودرو مواجه شده بود و کارگران با خواست بازگرداندن هم‌کاران اخراجی خود، به اشکال مختلف، دست‌اعتراض زدند. از جمله با نوشتن نامه‌ای به آنا بیوندی، نایب رئیس کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگران آزاد جهان، در هنگام اقامت وی در ایران، این خواست خود را با وی در میان گذاشتند. کارگران ایران خودرو، به مناسبت بازگشت هم‌کاران اخراجی خود به سر کار، با انتشار بیانیه‌ای تأکید کردند اتحاد و هم‌بستگی، رمز پیروزی آنها در این مبارزه بوده است.

– روز پنج‌شنبه ۳۱ اردیبهشت، کارگران شرکت دنده فن‌آور در اعتراض به عدم پرداخت تمامی حق بهره‌وری خود دست به اعتصاب زدند. طبق قرارداد میان کارگران و کارفرما، کارفرما باید روزانه مبلغ ۲۴۰ تومان حق بهره‌وری به کارگران بپردازد، اما کارفرما به تعدادی از کارگران ۶۰ تومان و به تعدادی ۸۰ تومان پرداخت می‌کند. با اطلاع از این مساله، ۱۸۰ نفر از کارگران اعتصاب خود را در اعتراض به این عمل کارفرما آغاز می‌کنند. شرکت دنده فن‌آور، وابسته به کارخانهی مگاتور، ۴۸۰ کارگر دارد که در سه شیفت کار می‌کنند و تولید گیربکس این کارخانه را به عهده دارند.

خرداد

– روز اول خرداد، همگی کارگران شرکت دنده فن‌آور در اعتراض به عدم پرداخت بهره‌وری، به اعتصاب می‌پیوندند. روز ۳۱ اردیبهشت، ۱۸۰ تن از کارگران کارخانه اعتصاب خود را آغاز کرده بودند. در برابر این حرکت اعتراضی، مدیریت قول می‌دهد تا ساعت ۱۰ صبح روز دوم خرداد به کارگران جواب بدهد. از ساعت ۷ تا ۱۰ صبح روز دوم خرداد، کارگران مشغول به کار می‌شوند، اما مدیریت به وعده‌ی خود عمل نمی‌کند و کارگران مجدداً دست به اعتصاب می‌زنند. در نتیجه‌ی این اعتصاب، ساعت ۱۲ ظهر آن روز، مدیریت اعلام می‌کند مبلغ پرداخت شده به کارگران از بابت بهره‌وری را به دو برابر افزایش می‌دهد.

– روز ۲ خرداد، کارگران نساجی شرق تبریز در اعتراض به اخراج خود در محوطه‌ی کارخانه دست به تجمع اعتراضی می‌زنند.

– روز ۳ خرداد، کارگران و رانندگان شرکت اتوبوس رانی بوشهر در اعتراض به وضعیت کاری خود دست به اعتصاب زدند و پس از گرفتن قول مذاکره

موقتا به اعتصاب خود پایان دادند.

– روز ۳ خرداد، بیش از نیمی از کارگران کارخانه ریسندگی و بافندگی کاشان، بازخريد اجباری شدند. طی بیکارسازی‌ها، تعداد کارگران این کارخانه از ۴۵۰۰ نفر به ۲۷۰۰ نفر کاهش یافت. کارگران این کارخانه مدت ده ماه است، که حقوقی دریافت نکرده‌اند.

– روز ۳ خرداد، پرستاران و سایر کارکنان بیمارستان توحید اعتراض کردند. پرستاران بیمارستان مسیح دانشوری وابسته به دانشگاه علوم پزشکی نیز برای پیگیری مطالبات خود متحصن شدند. روز ۴ خرداد ماه، پرستاران بیمارستان اختر تهران دست به اعتراض زدند. روز ۵ خرداد ماه، پرستاران بیمارستان‌های دولتی شهر شیراز، به مدت یک ساعت دست به اعتصاب زدند. پرستاران اعتصابی، پیرامون مطالبات خود به بحث و تبادل نظر پرداختند و از مقامات مسئول خواستند که هر چه زودتر به خواسته‌های آنها رسیدگی شود. خواسته‌های پرستاران شامل افزایش دست مزد، کاهش ساعت کار، به رسمیت شناختن شغل پرستاری در ردیف شغل‌های سخت و زیان آور، تامین نیروی انسانی کافی در حرفه‌ی پرستاری به منظور کاهش فشار کار و امنیت شغلی است.

– روز ۶ خرداد، کارگران کارخانه‌ی پارک ریس سمنان مسیری در حدود ۱۸ کیلومتر را راه پیمایی کردند و سپس در مقابل اداره‌ی کل کار استان تجمع نمودند. کارگران به دست مزدهای پرداخت نشده و به بیکارسازی‌ها و تصمیم کارفرما برای بستن کارخانه معترض بودند. تعداد کارگران این کارخانه در سال گذشته، ۲۰۰۰ نفر بود که ۱۱۰۰ نفر از آنها از کار بیکار شدند.

– روز ۶ خرداد، تعدادی از کارگران کارخانجات محور جاده‌ی مخصوص کرج، با تهیه طومارهای اعتراضی خواهان اجرای بازنشستگی پیش از موعد شدند. این کارگران که با مواد شیمیایی سر و کار دارند، در این طومار اعلام کرده‌اند کلیه کارگران این کارخانجات، چهار تا پنج سال بعد از بازنشستگی خود فوت کرده‌اند. آنها خواهان فرصت بیشتری برای زنده ماندن خود هستند.

– روز ۶ خرداد، حدود ۸۰ کارگر بافت اطلس اردبیل، که از بهمن سال گذشته بیکار شده‌اند، در مقابل استانداری این شهر تجمع کردند و خواستار بازگشت به کار و هم چنین پرداخت طلب‌های قبلی خود شدند.

– روز ۶ خرداد، هزاران کارگر کشت و صنعت مغان با دست کشیدن از کار و برگزاری راه پیمایی و تجمع نسبت به عدم پذیرش استعفای مدیرعامل شرکت از سوی دولت اعتراض کردند. در نتیجه‌ی این اعتصاب کارگران، اداره‌ی مرکزی و بخش‌ها و واحدهای مختلف شرکت به تعطیلی کشیده شد. کارگران سپس از ساعت ۸ صبح در میدان قیام شهرک غفاری تجمع کردند و بر خواسته‌های خود، از جمله برکناری مدیرعامل، تاکید نمودند. کارگران در ادامه‌ی اعتراض خود، دست به راه پیمایی زدند و در خیابان‌های شهرک غفاری تظاهرات کردند. کارگران برای انعکاس مبارزه‌ی خود، جاده‌ی اصلی پارس آباد – اردبیل را بستند و مانع ترافیک در این جاده شدند. اعتراض کارگران در روز ۷ خرداد نیز ادامه یافت. کارگران اعلام کرده‌اند، تا زمانی که خواسته‌های شان به طور کامل برآورده نشود، به اعتراض خود ادامه خواهند داد.

– روز یکشنبه ۱۰ خرداد، کارگران فروشگاه‌های زنجیره‌ای قدس در مقابل دفتر مرکزی این فروشگاه در چهارراه جهان کودک دست به تجمع اعتراضی زدند. کارگران خواهان پرداخت بیش از شش ماه دست مزدهای معوقه و برخی مزایای دیگر خود شدند.

– روز یکشنبه ۱۰ خرداد، عبدالرضا مولایی، کارگر جوان معدن زغال سنگ کرمان، در اثر ریزش زغال سنگ جان خود را از دست داد. یک کارگر دیگر نیز در جریان این حادثه مجروح و به بیمارستان منتقل شد.

– روز ۱۰ خرداد ماه، کارگران سد و نیروگاه استور میانه، در اعتراض به عدم پرداخت سه ماه دست مزد خود دست به اعتصاب زدند.

– روز ۱۲ خرداد، تعداد زیادی از بازنشستگان شرکت ملی صنایع مس ایران در آستانه‌ی سفر خاتمی به کرمان، در مقابل کانون بازنشستگان این شرکت تجمع کردند و خواهان افزایش حقوق و دریافتی‌های خود شدند.

– روز ۱۲ خرداد، کارگران شهرداری نیشابور در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و دریافتی‌های خود در میدان مرکزی این شهر تجمع کردند.

– روز ۱۲ خرداد، کارگران کارخانه‌ی ماشین سازی سپاهان اصفهان در اعتراض به عدم پرداخت حقوق خود دست به تجمع زدند. در این حرکت اعتراضی، کارگران خواهان حق شیفت و پرداخت حقوق پایه‌ی کارگری به تمام کارگران و به خصوص جوش کاران بودند.

– روز ۱۲ خرداد، کارگران کارخانه‌ی چینی سازی ماه نشان زنجان، در اعتراض به نپرداختن دست مزدها در مقابل استانداری این شهر تجمع کردند. این دومین باری بود، که کارگران این کارخانه برای پیگیری مطالبات خود اعتراض می‌کنند. هم چنین از روز ۱۲ خرداد ماه، کارگران اخراجی زنجان در مقابل دادگستری تجمع کردند و خواهان رسیدگی به وضعیت کارگران اخراجی و بازگشت به کار شدند.

– روز ۱۲ خرداد، کارگران کارخانه‌ی آلومینیوم سازی ایرانکو در اراک در اعتراض به عدم پرداخت حق بهره‌وری خود به مد چند روز دست به اعتصاب زدند. کارگران هم چنین نسبت به عمل کرد شورای اسلامی کارخانه به شدت معترض بوده و خواهان برچیدن آن شدند. روز ۱۳ خرداد، تجمع کارگران در مقابل درب ورودی کارخانه، با حمله‌ی نیروهای انتظامی رو به رو گردید و عده‌ای از کارگران نیز دستگیر شدند.

– روز ۱۶ خرداد، جمعی از کارگران شهرداری زاهدان در اعتراض به چگونگی احتساب سنوات کارشان در پرداخت حق بیمه‌ی بیکاری به آنان و نیز عدم واگذاری زمین از سوی تعاونی مسکن، که در ازای دو تا سه میلیون پول دریافتی از کارگران قرار بود به آنها واگذار شود، دست به تجمع زدند.

– روز ۱۶ خرداد، کارگران کشت و صنعت دشت مغان با تعیین دو روز مهلت به فرمانداری پارس‌آباد، که قول مساعد برای رسیدگی به خواسته‌های شان داده بود، به اعتصاب خود موقتا پایان دادند. اما با متحقق نشدن خواسته‌های شان، در روز ۱۸ خرداد کارگران این مجتمع برای بار سوم دست به اعتصاب و اعتراض زدند. در نتیجه‌ی اعتصاب کارگران، اداره‌ی مرکزی و بخش‌ها و واحدهای مختلف این شرکت به حالت تعطیل و یا نیمه تعطیل در آمد.

– روز ۱۸ خرداد، گروهی از جوانان و افراد بیکار شهر هویزه، واقع در استان خراسان، در اعتراض به بیکاری و با خواست اشتغال به کار در مقابل جهاد نصر دست به تجمع زدند. این شرکت، پیش از این وعده داده بود که تعدادی از بیکاران را

استخدام کند، اما به وعده خود عمل نکرده بود و جوانان بیکار نسبت به این موضوع معترض بودند.

روز ۲۰ خرداد، کارگران راه آهن اندیمشک در مقابل ناحیهی راه آهن این شهر تجمع کردند. به کارگران اندیمشک، به دلیل این که جزو مناطق جنگی به حساب می‌آید، حقوق ویژه‌ای تعلق می‌گیرد، ولی مدیریت راه آهن از پرداخت آن به کارگران خودداری می‌ورزد. حدود ۱۰ درصد از کارگران حق جنگی دریافت کرده‌اند و کارگران خواستار آنند، که این حق به همه کارگران پرداخت شود.

روز ۲۵ خرداد، کارگران کارخانهی آذراب اراک، با خواست افزایش دست‌مزدها دست به اعتصاب زدند. کارگران هم چنین خواهان اجرا شدن طرح طبقه بندی مشاغل خود شدند. صنایع آذراب اراک، تولیدکنندهی مخازن، انبارها، دیگ بخار و ظروف فلزی مشابه است و حدود ۲۱۵۰ نفر کارگر شاغل دارد.

روز ۳۰ خرداد، گروهی از کارگران کارخانهی قند دزفول در اعتراض به نه ماه حقوق معوقه‌ی خود، تعطیلی کارخانه و وضع بلاتکلیف خود در مقابل ساختمان مرکزی وزارت صنایع اجتماع کردند و خواهان رسیدگی به وضعیت خود شدند.

روز ۳۰ خرداد، حدود ۲۰۰ معلم از شهرهای تهران و کرج در مقابل دفتر دو شرکت ساختمانی در تهران تجمع کردند و نسبت به سوءاستفاده‌ی مالی این شرکت‌ها اعتراض کردند. این شرکت‌ها، با گرفتن پول از معلمان، قرار بود برای آنان خانه سازی کنند. معلمان معتقدند، که این شرکت‌ها کلاه برداری کرده و پول آن‌ها را بالا کشیده‌اند.

روز ۳۱ خرداد، تعدادی از پرستاران در مقابل سازمان مدیریت و برنامه ریزی تجمع کردند و خواسته‌های خود را افزایش حقوق‌ها، کاهش ساعت کار، به رسمیت شناختن کار پرستاری به عنوان کار سخت و زیان‌آور و رفع تبعیض از خود اعلام کردند.

قیو

روز اول تیر، ۴۰۰۰ کارگر ماشین سازی اراک در اعتراض به سطح پایین دست‌مزدها و تبعیض در پرداخت حق جذب به کارگران دست به اعتصاب زدند. حرکت اعتراضی کارگران، تا ۱۰ تیر ماه ادامه داشت. کارگران اعتصابی تهدید کردند، در صورتی که به خواسته‌های شان پاسخی داده نشود، دست به راه پیمایی خواهند زد.

روز ۲ تیر، ۱۶۰ کارگر اخراجی وزارت تعاون، با تجمع در مقابل وزارت تعاون، خواهان بازگشت به کار شدند. افراد اخراجی در بخش‌های خدماتی و اداری این وزارت خانه مشغول به کار بودند. اخراج کارگران بدون هشدار قبلی صورت گرفت. کارگران اخراجی شش ماه حقوق اضافه کاری سال ۸۲ را طلب کار هستند و به علاوه، حقوق خود در سال جدید را نیز دریافت نکرده‌اند.

از روز اول تا ۶ تیر، کارگران نیروگاه اتمی بوشهر در اعتراض به عدم پرداخت دست‌مزدهای خود دست به اعتصاب زدند. بنا به گزارشات منتشر شده، اعتراضات کارگران نیروگاه بوشهر با دخالت نیروهای انتظامی مواجه شد. اما در برابر فشار اعتراضی کارگران، مقامات رژیم وارد مذاکره با آنان شدند. در روز ۶ تیر، تعدادی از کارگران برای پیگیری خواسته‌های خود، به استانداری رفتند و در آن جا دست به تجمع زدند. کارگران با معاونت استانداری وارد گفت و گو شدند و با گرفتن قول مساعد، موقتاً به اعتصاب خود پایان دادند.

روز ۴ تیر، کارگران سیم و کابل یاختر در اعتراض به بیکارسازی‌ها و اعلام اسامی تعدادی از کارگران در لیست نیروهای مازاد در مقابل اداره‌ی کل صنایع و معادن استان کرمانشاه دست به تجمع زدند. در این کارخانه ۱۲۰ کارگر اشتغال دارند.

روز ۵ تیر، بنا بر بخش نامه‌ی ۱۱ تأمین اجتماعی، ۹۰۰ کارگر این کارخانه از مشمولیت قانون بازنشستگی مشاغل سخت و زیان‌آور کنار گذاشته شدند. این بخش نامه، اعتراض کارگران را به دنبال داشت.

روز ۲۰ تیر، محمود بهشتی، دبیر کانون معلمان، به اتفاق علی‌اصغر ذاتی، عضو هیات رئیسه‌ی کانون، دستگیر شدند. به دنبال دستگیری بهشتی و ذاتی، معلمان اعلام کردند با اجتماع در مقابل وزارت آموزش و پرورش در روزهای یک شنبه‌ی هر هفته، مبارزه برای آزادی هم کاران دستگیر شده‌ی خود را دنبال خواهند کرد. در نتیجه‌ی این اعتراضات، دبیر کانون صنفی معلمان با وثیقه‌ی ۵۰ میلیون تومانی از زندان آزاد شد. معلمان خواهان آزادی بی قید و شرط معلمان دستگیر شده و هم چنین رسیدگی فوری به خواسته‌های خود بوده‌اند.

روز ۲۵ تیر، بیش از ۱۰۰۰ کارگر شهرک صنعتی قزوین به پایین بودن حقوق بازنشستگی و به تورم و گرانی اعتراض کردند و در مقابل اداره‌ی بیمه‌ی اجتماعی رژیم در این شهر تجمع نمودند.

مرداد

روز ۳ مرداد، جمعی از معلمان حق التدریسی سراسر کشور در مقابل وزارت آموزش و پرورش اقدام به برپایی یک تجمع اعتراضی نمودند. معترضین که شمار آن‌ها را بیشتر از ۵۰۰ نفر گزارش شد، خواستار لغو آزمون ادواری به عنوان شرط استخدام شدند.

روز ۴ مرداد، کارگران کارخانه‌ی ریسندگی چل در مازندران با تجمع در مقابل اداره‌ی کار استان مازندران، علیه بیکاری و برای دیگر مطالبات به تعویق افتاده‌ی خود دست به تجمع اعتراضی زدند.

روز ۵ مرداد، تعدادی از کارگران کارخانجات کاشان در مقابل سامان تأمین اجتماعی این شهر تجمع کردند. این دومین باری است، که کارگران دست به چنین اقدامی می‌زنند. کارگران به طرحی اعتراض دارند، که شغل آن‌ها را در شمول کارهای سخت و زیان‌آور به حساب نمی‌آورد.

روز ۷ مرداد، کارگران کارخانه‌ی نسوز خرم در مقابل دفتر مرکزی این شرکت تجمع کردند و خواستار جواب گویی مدیریت به خواسته‌های شان شدند. خواسته‌های کارگران از جمله پرداخت سه ماه حقوق معوقه است.

روز ۱۴ مرداد، پرستاران سراسر کشور در یک تجمع بزرگ شرکت کردند. پرستاران، اعلام کردند، که اگر در نتیجه‌ی این تجمع اعتراضی خواسته‌های شان پاسخ نگیرد، هم چنان به مبارزه‌ی خود تا تحقق مطالبات شان ادامه خواهند داد.

روز ۱۷ مرداد، حدود ۴۰ نفر از کارگران کارخانه‌ی ترمه‌ی آذربایجان، که اکثر آن‌ها زن هستند، با برگزاری یک اجتماع اعتراضی در مقابل خانه‌ی کارگر رژیم، خواستار پرداخت فوری دست‌مزدهای معوقه‌ی خود شدند.

صبح روز ۱۷ مرداد، در اثر انفجار مهیبی در معدن زغال سنگ نور، هفت نفر از کارگران جان خود را از دست دادند و دست کم هشت نفر دیگر نیز مجروح شدند.

روز ۱۸ مرداد، ده‌ها نفر از کارگران فرش بیستون در مقابل اداره‌ی کار و امور اجتماعی کرمانشاه دست به حرکت اعتراضی زدند و خواهان پرداخت دست‌مزدهای معوقه و دیگر مطالبات خود شدند.

روز ۲۰ مرداد، کارگران اخراجی پتروشیمی کرمانشاه در اعتراض به اخراج خود از کار، در مقابل استانداری این شهر تجمع کرده و خواهان بازگشت خود به کار شدند.

روز ۲۱ مرداد، کارگران ناحیه‌ی راه آهن لرستان - اندیمشک در اعتراض به تعویق افتادن بخشی از مطالبات خود، در مقابل اداره‌ی راه آهن و بانک ملی شعبه‌ی این اداره دست به تجمع اعتراضی زدند.

روز ۲۷ مرداد، برای چندمین بار متوالی جمعی از معلمان حق التدریس در مقابل مجلس اسلامی تجمع کرده و خواهان رسیدگی به موقعیت شغلی خود شدند. معلمان حق التدریسی خواستار استخدام رسمی از سوی وزارت آموزش و پرورش هستند.

شهریور

روز ۲ شهریور، وکلای مدافع فعالین کارگری دستگیرشده در اول ماه سقز، برای

هماهنگی برخی از مسایل حقوقی در دادگاه حضور یافتند. بعد از تفهیم اتهامات، به طور شفاهی اعلام گردید که دادگاه فعالان کارگری به تعویق افتاده است. محمود صالحی روز ۲ مهر، برابر با ۲۳ سپتامبر ۲۰۰۴، بنا به پنج مورد اتهام («هم کاری با کومه له»، «شرکت در راه پیمایی غیر قانونی»، «صدور اطلاعیه در اعتراض به کشتار کارگران خاتون آباد»، «تهییج جدول هزینه‌ی یک خانواده‌ی پنج نفری و مطابقت آن با حداقل حقوق کارگری») محاکمه خواهد شد. از میان محاکمه شوندگان، اسماعیل خودکام در روز ۳ مهر به اتهام («هم کاری با کومه له»، و «شرکت در راه پیمایی غیرقانونی») محاکمه می‌شود.

روز ۴ شهریور، ۳۰۰ کارگر کارخانه‌ی نساجی کردستان در اعتراض به نداشتن امنیت شغلی دست به اعتراض زدند. کارگران در این حرکت اعتراضی، نگرانی خود را از طرح‌های مدیریت کارخانه مبنی بر اخراج کارگران بیان کردند.

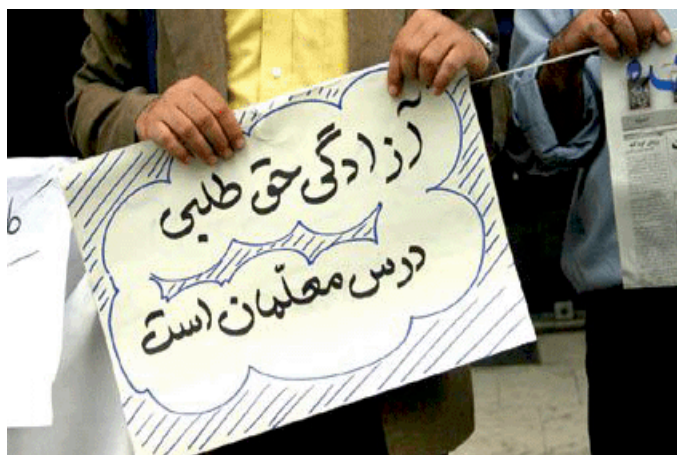
روز ۱۰ شهریور، کارگران کارخانجات فرش گیلان و الکترونیک رشت دست به اعتصاب زدند. خواست کارگران، افزایش دست مزد، کاهش ساعت کار و برخورداری از شرایط کاری مطابق استانداردهای تعریف شده‌ی جهانی بود.

روز ۱۰ شهریور، کارگران نیشابوری در اعتراض به سیاست‌های سازمان تامین اجتماعی، هم راه با کارگران سراسر استان خراسان، در شهر مشهد در مقابل دفتر این سازمان دست به تجمع اعتراضی زدند.

روز ۱۰ شهریور، به علت حوادث محل کار در نقاط مختلف تهران، پنج کارگر جان خود را از دست دادند. در یکی از این حوادث، چهار کارگر چاه کن به علت قطع سیم بالابر برقی و باز شدن چاه قدیمی جان باختند. کارگر دیگری در خیابان مجاهدین، به علت سقوط از داربست جان خود را از دست داد.

روز ۱۱ شهریور، حدود ۶۰۰ کارگران کارخانه‌ی ریسندگی و بافندگی فومنا رشت در ادامه‌ی مبارزات خود در اعتراض به واگذاری این کارخانه به بخش خصوصی و اخراج کارگران بدون پرداخت حقوق شش ماه گذشته، جاده‌ی رشت - فومن را برای چند ساعت مسدود کردند.

روز ۱۵ شهریور، در اثر فرو ریختن دیوار تونل در حال احداث در مسیر جاده جاجرو، پنج کارگر در زیر آوار مدفون می‌شوند. بعد از چند ساعت ماندن در زیر آوار، چهار تن از کارگران جانشان را از دست دادند و یک کارگر نیز به شدت زخمی گردید. بعد از وقوع این حادثه و به علت نرسیدن اکیپ‌های کمک رسانی و پزشکی، دیگر کارگرانی که در محل حضور داشتند با دست پاچگی و با استفاده از بییل مکانیکی اقدام به بیرون آوردن هم کاران خود از زیر آوار نمودند. در حالی که دو ایستگاه امداد و آتش نشانی در این منطقه مستقر بوده، هیچ گونه اقدامی برای کمک رسانی و بیرون

آوردن کارگرانی که در زیر آوار مانده بودند، انجام نگرفت. روز ۱۶ شهریور، شرایط ناامن کار در ایران خودرو باعث قطع دست کارگری به نام حسین علی شد. حسین علی، در اثر عدم آشنایی کامل با دستگاه برش و به هنگام کار با گیوتین برش ورق، یک دست خود را از دست داد. روز ۱۶ شهریور، تعدادی از جوانان بیکار گنوند، از توابع شوشتر، با خواست کار در مقابل بخش داری منطقه دست به تجمع اعتراضی زدند.

روز ۱۷ شهریور، کارگران سراسر کشور در اعتراض به عدم اجرای طرح بازنشستگی مشاغل سخت و زیان آور در مقابل دفاتر سازمان تامین اجتماعی دست به تجمع اعتراضی زدند.

روز ۱۸ شهریور، به علت ریزش دیوار یک ساختمان در حال مرمت، دو کارگر در حین کار جانشان را از دست دادند.

روز ۲۰ شهریور، به علت درگیری میان کارگران و کارفرمایان کوره های آجرپزی در شهر بروجرد، شش نفر زخمی شده و هفت نفر دیگر نیز دستگیر شده‌اند. دلیل درگیری در کوره های آجرپزی روستای جهان آباد در محور اراک - بروجرد، بر سر زور و ستمی است که کارفرمایان در حق کارگران روا می‌دارند.

روز ۲۱ شهریور، کارگر ۲۴ ساله‌ای با نام علی مراد اهل شهرستان سمیرم در استان اصفهان، به علت حادثه‌ی محل کار جان خود را از دست می‌دهد. علی مراد که در یک ساختمان مشغول کار بود، به علت برق گرفتگی جان باخت.

روز ۲۳ شهریور، یک کارگر ساختمانی به دلیل برق گرفتگی در شهرستان بوشهر جان خود را از دست داد.

روز ۲۶ شهریور، مدیران و کارفرمایان کارخانه‌ی نساجی کردستان، واقع در شهرستان سنندج، ۵۶ کارگر قراردادی را از کار اخراج کردند. مدیران این کارخانه به بهانه‌ی ترمیم بحران اقتصادی این کارخانه، در حالی اقدام به بیکارسازی این قبیل از کارگران می‌کنند، که قبلاً از سر ناچاری حاضر به امضای قراردادهای موقت و کوتاه مدت کار شده بودند.

روز ۲۶ شهریور، یک کارگر به نام جواد میربزرگی، در هنگام قطع کردن درختان حاشیه‌ی خیابان ولی عصر کرج دچار حادثه شده و جان باخت.

روز ۲۷ شهریور، دو کارگر ساختمانی به علت حادثه در محل کار در شهر تهران مجروح شدند. این دو کارگر به علت انفجار پیت قیر در پشت بام ساختمان و عدم وجود امکانات ایمنی مجروح شدند.

روز ۲۹ شهریور، تعدادی از معلمان حق التدریسی برای چندمین بار در دو ماه گذشته در مقابل مجلس شورای اسلامی دست به تجمع اعتراضی زدند.

روز ۳۱ شهریور، یک کارگر شرکت توزیع برق همدان به نام علی محمد حنیفی در حین کار در اثر برق گرفتگی جان خود را از دست داد.

روز ۳۱ شهریور، تعدادی از کارگران کاشان در اعتراض به طرح احتساب مدت بیمه‌ی بیکاری خود در مشاغل سخت و زیان آور برای پنجمین بار طی یک ماه گذشته در مقابل اداری تامین اجتماعی و اداره کار شهرستان کاشان تجمع اعتراضی بر پا کردند. حدود ۴۵ هزار کارگر در بیش از ۷۰۰ واحد صنعتی و تولیدی در کاشان مشغول کار هستند. در حال حاضر، ۳۵۰ نفر از کارگران واحدهای ریسندگی شهرستان کاشان مشمول طرح بیمه‌ی بیکاری مشاغل سخت و زیان آور می‌باشند.

روز ۳۱ شهریور، حدود ۱۲۰ نفر از رانندگان مینی بوس، که مسئولیت سرویس دانشگاه آزاد این شهر را بر عهده داشتند، در اعتراض به اقدام مسئولان دانشگاه در مورد واگذاری مسئولیت انتقال دانش جویان از سرویس فعلی به شرکت واحد در داخل شهر نجف آباد اقدام به برپایی یک حرکت اعتراضی کردند. حرکت اعتراضی رانندگان، برای مدت سه ساعت موجب مختل شدن نظم و مسدود شدن خیابان‌های این شهر شد. این اعتراض پس از مذاکره با مسئولان رژیم پایان یافت.

روز اول مهر، شمار زیادی از کارگران شرکت نساجی کردستان در اعتراض به عملی نشدن وعده های مسئولین این شرکت مبنی بر پرداخت ۳۰ هزار تومان به عنوان کمک هزینه تحصیلی به فرزندان کارگرانی که در این شرکت کار می کنند، دست از کار کشیدند و از ساعت ۱۱ صبح تا ۲/۵ بعد از ظهر اقدام به تحصن در مقابل درب اصلی این شرکت نمودند. در پی اعتصاب کارگران، نمایندگان استانداری و تامین اجتماعی و شورای کارخانه طی جلسه ای به کارگران قول دادند، که روز سه شنبه (۴ مهر) این مبلغ به کارگران پرداخت خواهد شد.

روز اول مهر، ۱۲۵ نفر از کارگران سد گاوشان از کار اخراج شدند. این کارگران در بخش های بتن، خاک ریزی و رانندگی مشغول کار بودند.

روز ۳ مهر، کارگر ۷۰ ساله ای به نام نبی الله مداح، در شهر مشهد، به علت سقوط در بست جانش را از دست داد.

روز ۳ مهر، اجلاس انجمن های صنفی معلمان استان کردستان، که قرار بود به منظور انتخاب نمایندگان و هیات مدیره جدید در محل سالن آموزش و پرورش استان برگزار شود، از سوی فرمانداری لغو شد. در آخرین ساعات پنجشنبه شب، فرمانداری سنندج، انجمن های صنفی معلمان را غیر قانونی اعلام کرده و تمامی معلمان که از شهرستان های کامیاران، دیواندره و سقز به شهر سنندج آمده و در محوطه آموزش و پرورش حضور داشتند را به بیرون هدایت کردند. در تمامی لحظات تجمع معلمان در محوطه آموزش و پرورش، تعدادی از نیروهای امنیتی رژیم با لباس شخصی حضور داشتند.

روز ۴ مهر، کارگری به نام رسول حسینی، در حال انجام کار و به علت سقوط تیرآهن، دچار سانحه شد و توسط هم کارانش به بیمارستان منتقل گردید. اما به علت شدت جراحات، جانش را از دست داد.

روز ۵ مهر، ۷۰۰ نفر از معلمان حق التدریسی که از شهرستان های استان کرمان، اصفهان و قم به تهران رفته بودند، از ساعت ۱۱ صبح در مقابل مجلس اسلامی دست به تجمع اعتراضی زده و خیابان خمینی را مسدود نمودند. یکی از شعارهای تجمع کنندگان «ما تبعیض بین کارکنان آموزش و پرورش را نمی پذیریم و خواستار عدالت هستیم»، بود.

روز ۶ مهر، تعقیب و گریز یک قایق تندرو از سوی نیروهای انتظامی، که حامل کالای قاچاق بود، منجر به کشته شدن سه کارگر ملوان شد. این سه کارگر، که در اثر برخورد قایق ها به شدت زخمی شده بودند، حین انتقال به بیمارستان شهر بندرعباس جان خود را از دست دادند.

روز ۶ مهر، یک کارگر جوان ۲۲ ساله ای به نام حاصل مشرف، در حین کار بر روی یک ساختمان به علت برق گرفتگی به پایین پرتاب شد و در دم جان داد.

روز ۷ مهر، ۱۵۰ کارگر اخراجی نساجی شاهر سنندج در مقابل خانه کارگر این شهر دست به تجمع اعتراضی زدند. کارخانهی شاهر بعد از واگذاری به بخش خصوصی، تعطیل و ۱۵۰ کارگر این واحد بیکار شده اند.

روز ۸ مهر، شمار زیادی از کارگران شهرداری نیشابور در اعتراض به عمل کرد شهرداری در خصوص وضعیت کاری خود اقدام به برپایی تجمع اعتراضی کردند.

روز ۱۰ مهر، کارگران نساجی کاشان در اعتراض به عدم پرداخت به موقع دستمزدها در مرکز این شهر دست به تجمع اعتراضی زدند. در حمایت از کارگران و خواسته های شان، گروهی از جوانان کاشان نیز به تجمع اعتراضی کارگران پیوستند.

روز ۱۲ مهر، نعمت الله شکاری، کارگر کارخانهی سیمان شمال سپید دماوند، در اثر بروز یک سانحه به دلیل شرایط ناامن کار، جان خود را از دست داد.

روز ۲۶ مهر، کارگران نساجی بابکان آمل در اعتراض به تعویق پرداخت دستمزدها و هم چنین تعطیل شدن این کارخانه و بیکاری دست به تجمع اعتراضی زدند.

روز ۲۷ مهر، حدود ۸۰ نفر از کارگران شرکت الاستیک تهران وابسته به سازمان همایش های بین المللی ایران دست به اعتصاب زدند. این اعتصاب تا ۷ آبان ادامه یافت. کسانی که در این فاصله به سر کار برگشتند، همگی اخراج شدند. تعداد

کارگران اخراجی به ۷۰ نفر می رسد. خواست کارگران، پرداخت دستمزدهای معوقه، افزایش پایی حقوق از ۱۰۶ هزار تومان به ۱۲۶ هزار تومان طبق قانون کار جمهوری اسلامی، کاهش ساعت کار روزانه و رعایت اصول ایمنی کار است.

روز ۲۷ مهر، کارگران کارخانهی ریسندگی و بافندگی پاکریس مهدی شهر سمنان، در اعتراض به عدم پرداخت سه ماهه دست مزد خود در محوطه داخل کارخانه دست به تجمع اعتراضی زدند.

روزهای ۲۷، ۲۸ و ۲۹ مهر، کارگران مخابرات برج میلاد، که به عنوان بزرگ ترین برج مخابراتی خاورمیانه از آن نام برده می شود، دست به اعتصاب زدند. کارگران خواهان پرداخت حقوق معوقه سه ماهه خود، کاهش ساعت کار و افزایش دستمزدها دست کم تا بالاترین سطح اعلام شده در قانون کار شدند.

روز ۲۹ مهر، کارگران اتوبوس رانی اهواز در اعتراض به تعویق پرداخت دستمزدها دست به یک اعتصاب هشدار یک ساعته زدند. کارگران تهدید کرده اند، که اگر به خواستهی شان رسیدگی نشود، ظرف ده روز آینده مجددا دست به اعتصاب خواهند زد. بیش از دو ماه است که دست مزد این کارگران پرداخت نشده است.

آبان

روز ۳ آبان، کارگران اتوبوس رانی اهواز در اعتراض به تعویق بیش از ۷۰ روز حقوق خود تهدید به اعتصاب نمودند. این کارگران قبلا نیز دست به تحصن چند ساعته زده بودند.

روز ۴ آبان، کارخانهی نساجی و نخ ریزی «فرقانی» کرج، ۹۰ کارگر خود را اخراج می کند. این کارخانه به دلیل آن چه که طرح تغییر کاربری نامیده می شود، قرار است به جای دیگری منتقل شود. کارفرمای این کارخانه، قصد خارج نمودن دستگاه های این کارخانه را داشته، که با ممانعت کارگران مواجه و موفق به این کار نمی شود.

روز ۴ آبان، کارگران در شرکت راهگا وابسته به پژوهشگاه صنعتی دانشگاه شریف، در اعتراض به عدم تمدید دفترچه های بیمه اجتماعی خود دست به اعتصاب زدند. در این اعتصاب، ۱۶ نفر شرکت داشتند.

روز ۵ آبان، کارگران الیاف شروان، هشت ماه است حقوق دریافت نکرده اند. مدیریت این کارخانه طی چند مرحلهی اخراج، شمار کارگران خود را از ۸۰۰ نفر به ۴۲۰ نفر رسانده است.

روز ۵ آبان، ۳۷۰ نفر کارگر شرکت نارنج ناز قزوین، پس از گذشت دو سال هنوز در انتظار استخدام دوباره از طرف کارخانه هستند. اما کارفرما، به جای به کارگیری این کارگران، از قرارداد موقت استفاده می کند. این کارگران بابت حقوق خود، حدود یک میلیون تومان از کارخانه طلب دارند.

روز ۶ آبان، مدیر کل اداری کار و امور اجتماعی استان قم از طرح مبارزه با اشتغال اتباع بیگانه خبر داد. ایشان با کمال «افتخار» گزارشی از شناسایی ۱۳ هزار نیروی کار «بیگانه» در کارگاه های مختلف و اخراج ۵۹۰۰ نفر از آنان ارائه داده و اعلام کرد به جای آنها، ۳۰۴۰ کارگر «ایرانی» به کار گرفته شده اند.

روز ۶ آبان، کارکنان شرکت صنعتی دریایی ایران در ادامه اعتراضات خود برای افزایش دست مزد و علیه اخراج دست به اعتصاب زدند و با انتشار قطع نامه ای بر تداوم مبارزه خود تاکید کردند.

روز ۹ آبان، کارگران شرکت چینی هیس ابهر در اعتراض به بیکار شدن خود در مقابل فرمانداری اجتماع کردند و خواستار بازگشت به کار شدند. ۵۰۰ کارگر این کارخانه در پی تعطیلی ناشی از مدیریت غلط شرکت، که خصوصی می باشد، بیکار شده اند. اعتراض این کارگران با وساطت فرماندار و تعیین نماینده برای پیگیری خواسته های شان پایان یافت.

روز ۹ آبان، اسکندر شیبانی، کارگر کارخانهی سعادت نساجان یزد، به خاطر فشارهای روانی ناشی از فقر و بیکاری دست به خودکشی زد. این کارگر به واسطهی ارائهی طرح اصلاح ساختار شرکت نام برده از ۱۵ ماه قبل بیکار شده بود و میزان مستمری بیمه بیکاری، کفاف زندگی ساده اش را نمی داد.

روز ۱۲ آبان، کارگران کارخانهی رادیاتور اتومبیل آرمک با تجمع در مقابل فرمانداری ساوه، به ضایع شدن حقوق حداقل خود اعتراض نمودند. آن‌ها به افزایش ساعات کار، تبعیض بین ساعات کار کارگران قراردادی با کارگران رسمی، بستن قراردادهای سفید و بدون امضاء و بدون تاریخ، عدم اجرای طرح طبقه بندی مشاغل، و عدم اجازهی ایجاد تشکل کارگری از قبیل شورا، اعتراض کردند.

روز ۱۳ آبان، کارگران شرکت اسپارک تول رشت با نوشتن یک طومار ۱۵ متری به طرح اشتغال موقت مجلس اعتراض و خواستار تجدید نظر نمایندگان مجلس در این خصوص شدند.

کارگران مزارع نیشکر شرکت کشت و صنعت کارون شوشتر در اعتراض به رای کمیتهی کارهای سخت و زیان‌آور، که آن‌ها را از فهرست کارهای سخت و زیان‌آور خارج نموده، مسیر هشت کیلومتری از محل کار خود به سمت شوشتر را راه پیمایی کرده و قصد تجمع در مقابل اداری کار و شعبه‌ی تامین اجتماعی شوشتر را داشتند، که توسط نیروی انتظامی وادار به توقف شدند.

روز ۱۴ آبان، کارگران کارخانهی چینی یزد برای گرفتن هشت ماه حقوق معوقه‌ی خود دست به اعتصاب زدند. کارگران، کنترل کارخانه را برای چهارمین روز در کنترل خود گرفتند و به مدیران اجازهی خروج از کارخانه را ندادند.

روز ۹ آبان، جمعی از کارکنان خدمات دانشگاه تربیت معلم دست به اعتراض زدند. آن‌ها با برگزاری یک جمع اعتراضی، خواستار پرداخت دست‌مزدهای معوقه‌ی خود و هم چنین خواستار حق اضافه کاری شدند.

روز ۹ آبان، کارگران قسمت بافندگی کارخانهی نساجی کردستان، از ساعت ۶ صبح تا ظهر، در اعتراض به اخراج کارگران تحت عنوان خصوصی سازی، دست به اعتصاب زدند. این اعتصاب با حمایت وسیع مردم رو به رو شد. مامورین رژیم، کارخانه را در محاصره قرار دادند. کارفرمایان گفته بودند که در مقابل اخراج، در ازای هر سال، سه ماه حقوق به کارگران می‌دهند. کارگران اعلام کرده بودند که در صورت بازخرید آن‌ها، در ازای هر سال باید هشت ماه حقوق به آن‌ها پرداخت شود.

سرانجام، اعتصاب در روز ۱۳ آبان تمام شد. کارگران شیفت شب بر سر کار حاضر شدند و کارفرمایان قبول کردند که در ازای هر سال، ۴ ماه و نیم مزایایی مانند حق اولاد به کارگران پرداخت کند. بدین ترتیب، ۷۶ کارگر از کار بیکار شدند. حرکت اعتراضی کارگران نساجی سنندج از سوی جمع‌هایی از کارگران شهرهای سقز، تهران، تبریز، ماهشهر و... مورد حمایت و پشتیبانی قرار گرفت.

روز ۱۰ آبان، کارگران مزارع نیشکر شرکت کشت و صنعت کارون دست به راه پیمایی زدند و خواستار قرار گرفتن شغل خود در فهرست کارهای سخت و زیان‌آور شدند. کارگران تا هشت کیلومتر به سوی شهر بوشهر راه پیمایی کردند و تصمیم داشتند در مقابل اداری کار و شعبه‌ی تامین اجتماعی تجمع کنند، اما نیروهای انتظامی رژیم از تجمع آن‌ها جلوگیری کردند. روز ۱۴ آبان، مدیران شرکت کشت و صنعت کارون موافقت خود را با خواست کارگران اعلام داشتند.

روز ۱۰ آبان، کارگران شرکا رادیاتور آرمکو در اعتراض به افزایش ساعات کار دست به اعتراض زدند. کارفرما با استخدام کارگران قراردادی و گرفتن قراردادهای سفید، تلاش دارد - از طریق ایجاد شکاف و دو دستگی در صفوف کارگران - شرایط کار آنان را سخت تر کند. کارگران با اجتماع در مقابل فرمانداری ساوه، به این ترفندهای کارفرما اعتراض کردند و خواستار برقراری ساعت کار معمول شدند.

کارخانهی کیوان همدان، ۱۵۰ کارگر از مجموع ۳۰۰ کارگر رسمی و ۲۸ کارگر قراردادی خود را اخراج کرد. این کارگران قربانی طرح نوسازی صنایع شده‌اند. این طرح ظاهراً به منظور ایجاد اشتغال وضع گردیده است.

روز ۱۱ آبان، کارگران کارخانهی ریسندگی و بافندگی زابل که شمار آن‌ها به ۶۰ نفر می‌رسد، از چهار ماه پیش حقوقی دریافت نکرده‌اند. دلیل این امر، کمبود نقدینگی عنوان شده است.

روز ۱۱ آبان، کارگران کارخانهی ریسندگی و بافندگی زابل که شمار آن‌ها به ۶۰ نفر می‌رسد، از چهار ماه پیش حقوقی دریافت نکرده‌اند. دلیل این امر، کمبود نقدینگی عنوان شده است.

روز ۱۱ کارگر شرکت گوهر کوه شهرستان خش به دلیل سوء مدیریت و نبود منابع مالی، چهار ماه است حقوق نگرفته‌اند.

از ابتدای آبان تا ۲۰ آبان، کارگران نساجی قدس اصفهان به یک سلسله اعتراض پی در پی برای دریافت حقوق معوقه خود دست زدند.

۲۹ آبان، شرکت نساجی فخر ایران ساوجبلاغ، ۱۵۰۰ کارگر خود را اخراج نموده است. اکنون به جز بخش ریسندگی این کارخانه، سایر بخش‌ها تعطیل شده و شمار کارگران شاغل این کارخانه از ۲۰۰۰ نفر به ۵۰۰ نفر کاهش پیدا کرده است.

در هفته‌ی آخر آبان، تجمعاتی در نقاط مختلف کشور در اعتراض به «طرح اشتغال موقت بیکاران» برگزار گردید. از جمله کارگران استان سیستان و بلوچستان در روز ۲۶ آبان در محل خانه‌ی کارگر زاهدان تجمع کردند. شماری از کارگران قزوین در استادیوم ورزشی شهر صنعتی البرز اجتماع نمودند. هم چنین تجمعات دیگری در سمنان، اراک و تبریز در روز ۲۸ آبان برگزار گردید.

۲۹ آبان، اجتماعی از طرف کارگران استان کردستان، اعضای انجمن‌های صنعتی خبازان و کارگران اخراجی در محوطه انجمن صنعتی خبازان سنج برگزار شد. آن‌ها با امضای طوماری به طرح مجلس و بی حقوقی کارگران اعتراض نمودند.

آذر

روز ۲ آذر، کارگران نساجی کردستان در سنج برای بار دوم دست به اعتصاب زدند. این کارگران خواهان دست مزد دو روز اعتصاب بار قبل، حق اضافه کاری برای روزهای جمعه و ایام تعطیل خود شدند. این اعتصاب پنج روز طول کشید و کارگران موفق شدند حقوق روزهای اعتصاب دور دوم خود و حق اضافه کاری روزهای تعطیل را به کارفرما تحویل کنند. برای پرداخت دو روز اعتصاب دور قبلی کارگران، قرار شد کمیسیونی موضوع را مورد بررسی قرار دهد.

روز ۲ آذر، جمعی از کارگران کارخانه‌ی الیاف علییه اخراج سازی‌ها دست به اعتراض زدند. کارگران، که تعدادشان به هفت نفر می‌رسید، در مقابل این کارخانه تجمع کردند و مانع ورود و خروج افراد و وسایل نقلیه شدند.

روز ۴ آذر، کارگران کارخانجات نساجی سیمین اصفهان با تجمع در مقابل هتل همای اصفهان نسبت به موقعیت شغلی و خطر اخراج خود از کار، دست به تجمع اعتراضی زدند.

روز ۱۹ آذر، حدود ۱۷۰ نفر از کارگران کارخانه‌ی سیمان استهبان در اعتراض به عدم اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و بی توجهی مسئولان به مشکلات کارگران، به مدت چند ساعت دست از کار کشیدند و در برابر در ورودی کارخانه تجمع کردند.

روز ۲۳ آذر، حدود ۹۰ نفر از کارگران بهمن پلاستیک، در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای خود در برابر وزارت کار و امور اجتماعی تجمع کردند و خواستار پاسخ گویی کارفرما و دولت شدند.

روز ۲۴ آذر، حدود ۴۰۰ کارگر کارخانه‌ی نساجی بابکان در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای شان در برابر فرمانداری آمل تجمع کردند. روز ۲۶ آذر، کارفرما با حضور در جمع کارگران خواهان خاتمه اعتصاب آن‌ها شد، اما کارگران اعلام کردند تا موقعی که حقوق شان را دریافت نکنند به سر کار بر نخواهند گشت. حدود یک ماه است، کارگران در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای شان در اعتصاب به سر می‌برند.

روز ۲۹ آذر، ۳۰ نفر از کارگران اخراجی کارخانه‌ی آذرخش شاهرود در اعتراض به بیکار شدن خود در مقابل اداری کار و امور اجتماعی شاهرود تجمع کردند. کارگران اخراجی دلیل اخراج خود را ابراز نارضایتی از شرایط سخت و ناامن کار و اعتراض به سوء استفاده‌ی مالی مدیریت اعلام کرده‌اند.

دی

روز اول دی، خبرگزاری کار ایران «ایلنا» در رابطه با اعتراض کارگران مترو تهران نوشت: کارگران تعمیر و نگه داری سالن‌های مترو خط خرم - میرداماد تهران، با ۵۰ ساعت اضافه کار اجباری و بدون دریافت هر گونه مزایایی، تنها ۱۲۰ هزار تومان حقوق می‌گیرند.

روز ۲ دی، بیش از ۳۰۰ نفر از کارگران مجتمع بزرگ ماشین سازی اراک نسبت به نادیده گرفتن موقعیت شغلی سخت و زیان بار خود، که باید به

بازنشستگی پیش از موعد کارگران بیانجامد، دست به اعتصاب زدند.

روز ۸ دی، ۵۰۰ نفر از کارگران پیمان کاری «شهاب خودرو» طی ارسال نامه‌ای به اداری کار استان تهران خواستار اجرای طبقه بندی مشاغل برای خود شدند.

روز ۸ دی، کارگران کارخانه‌ی ایران برک در اعتراض به تعویق پرداخت دست‌مزدشان، با ارسال نامه‌ای به مسئولان رژیم، خواهان رسیدگی به خواسته‌های خود شدند. کارگران این کارخانه، که موتورسیکلت تولید می‌کنند، به عدم پرداخت دست‌مزدشان معترض هستند.

روز ۹ دی، ۸۵۰ کارگر کارخانه‌ی رینگ سازی مشهد، وابسته به شرکت ایران خودرو، در اعتراض به عدم پاسخ گویی به خواسته‌های شان دست به اعتصاب زدند. کارگران اعتصابی در روز ۳۰ آذر ماه برای رسیدگی به خواسته‌های خود دست از کار کشیده و اعلام کرده بودند در صورت عدم پاسخ گویی باز هم دست از کار خواهند کشید. خواسته‌های کارگران اعتصابی عبارتند از: رسمی شدن کارگران قراردادی، قراردادی شدن کارکنان پیمانی، رسیدگی و مساعدت به کارگران بازنشسته، استخدام فرزندان کارکنان بازنشسته و تعیین تکلیف سهام پاریسیان. جمعی از کارگران ایران خودرو با صدور اطلاعیه‌ای در ۲ دی، حمایت و هم بستگی کارگران رسمی این کارخانه را با مبارزات اخیر کارگران قراردادی و پیمانی این شرکت اعلام کردند.

روز ۹ دی، ۲۵۰ نفر از کارگران شرکت کنف کار واقع در شهرستان رشت، به دلیل عدم پرداخت حقوق و مزایای خود از سوی کارفرما دست از کار کشیدند. این شرکت بالغ بر ۲۵۰ نفر کارگر دارد و حقوق کارگران از آبان ماه ۸۳ پرداخت نشده است. کارگران علاوه بر طلب حقوق ماه‌های آبان و آذر سال جاری، عیدی و پاداش سال گذشته را نیز طلب کار هستند. شرکت کنف کار به تازگی به بخش خصوصی واگذار شده، که محصولات تولیدی آن انواع نخ‌های کتفی و کیسه‌های کتفی به میزان ۱۱ میلیون تخته در سال می‌باشد.

روز ۱۱ دی، ۲۰ کارگر شرکت کنف کار در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مزایای خود دست از کار کشیدند. کارفرمای این شرکت، از آبان ماه امسال، حقوق کارگران را پرداخت نکرده است.

روز ۱۲ دی، جمعی از پرستاران سازمان نظام پرستاری در مقابل ارگان ریاست جمهوری دست به تجمع اعتراضی زدند. این پرستاران می‌گفتند، جان بیماران از شدت کمبود پرستار در خطر است و وزارت بهداشت به دستورات رییس جمهوری و معاون اول وی در زمینه رسیدگی به مشکلات پرستاران توجهی نکرده است.

روز ۱۲ دی، ۸۰ کارگر کارخانه‌ی رام پر شهرستان محلات در معرض اخراج قرار گرفتند. تولیدات این کارخانه، نخ پلی استر است.

روز ۱۴ دی، ۱۲۰ کارگر کارخانه‌ی صندوق نسوز خرم به دلیل عدم دریافت چهار ماه حقوق و دیگر مزایای خود در مقابل مجلس اسلامی دست به تجمع اعتراضی زده و خواستار رسیدگی به مطالبات شان شدند. تولیدات این کارخانه، ساخت درها و صندوق‌های نسوز برای بانک‌ها است.

روز ۱۶ دی، کارگران شرکت آوانگان اراک در نگرانی از آینده‌ی شغلی خود خواهان این شدند که این کارخانه با همان شرایطی که قرار است به بخش خصوصی واگذار شود، در اختیار کارگران قرار گیرد. مبارزه و تحصن کارگران برای خواسته‌های خود نزدیک به ۵۰ روز در جریان بوده است.

روز ۱۶ دی، کارگران نساجی پارس ایران در استان گیلان در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مزایای خود تاکنون به مبارزات گسترده‌ای دست زده‌اند. کمیسیونی متشکل از مسئولان استان، نیروی انتظامی و مدیریت پارس ایران در فرمانداری رشت تشکیل شده، تا به مساله‌ی کارگران رسیدگی کند، اما هنوز نتیجه‌ای حاصل نشده است.

روز ۲۰ دی، هم زمان با حضور محمد خاتمی در مجلس اسلامی، برای ارائه‌ی لایحه‌ی بودجه‌ی سال ۸۴، پرستاران و کارکنان بیمارستان‌ها در مقابل ساختمان مجلس شورای اسلامی دست به تجمع اعتراضی زدند. پرستاران به شرایط سخت

بهمن

– روز اول بهمن، ۵۲ کارگر کارخانه‌ی تخته سه لایی رجایی ساری در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مزایای خود در مقابل استاندارد مازندران دست به تجمع اعتراضی زدند.

– روز اول بهمن، کمیته‌ی کارگری کارخانه‌ی قند میاندوآب با صدور اطلاعیه‌ای نوشت: به پاس گرمی‌داشتن یاد کارگران خاتون آباد، ما کارگران کارخانه‌ی قند میاندوآب روز یکشنبه ۴ بهمن در ساعت ده صبح به مدت پنج دقیقه دست از کار خواهیم کشید.

– روز ۲ بهمن، بیش از ۵۰۰ نفر از کارگران کارخانه‌ی نساجی فومنات در اعتراض به وضعیت کارخانه‌ی فوق جادوی اصلی رشت – فومنات را مسدود کردند، که با حمله‌ی نیروهای سرکوب گر رژیم مواجه شدند. در جریان این یورش وحشیانه، چند نفر از کارگران زخمی و به بیمارستان منتقل گردیدند. تعدادی از کارگران این کارخانه، حدود ۱۱ ماه حقوق معوقه دارند.

– کارگران شهرداری مسجد سلیمان برای دومین بار طی شش ماه گذشته در اعتراض به عدم رسیدگی مسئولان رژیم به خواسته‌های شان دست از کار کشیدند. بیش‌تر کارگران این شهرداری، دو ماه است که حقوق نگرفته‌اند.

– روز ۳ بهمن ماه، نیروی انتظامی رژیم به کارگران اعتصابی ریسندگی و بافندگی فومنات رشت یورش برد و حدود شش نفر از کارگران این کارخانه را از ناحیه سر و پا مجروح کرد، که تعدادی از آنان به مراکز درمانی انتقال داده شدند. رمضان علی شیرعلی‌پور، کارگر قسمت تکمیل کارخانه‌ی نساجی فومنات، که در جریان حمله‌ی نیروی انتظامی مجروح شده است، به خبرنگار «ایلنا» گفت: «یک امر صنفی و خارج از هر گونه مسأله سیاسی بود. اما یکان ضدشورش نیروی انتظامی به همراه تعدادی لباس شخصی برای سرکوبی کارگران در محل حضور پیدا کرد... یکی از لباس شخصی‌ها به نام... بسیار سربازان را تحریک می‌کرد که همین شخص با یک بشکه ۵۰ لیتری بر سر من کوبید و باعث مجروح شدن من شد... فرماندهی که دستور زدن کارگران را داده است، خیلی ناپخته عمل کرد و اگر آن روز ما سلاح را از دست سربازان می‌گرفتیم، خون به پا می‌شد. ۲۵ سال سابقه کار در این کارخانه دارم و مدیران این شرکت به عنوان مختلف از این واحد سوء استفاده کرده‌اند، ولی غارتی که در طول چهار ماه گذشته در نساجی فومنات صورت گرفته، بی سابقه بوده است. دست‌مزد کارگران فومنات، ۱۱ ماه است که پرداخت نشده است.»

– روز ۴ بهمن، مخالفان کشتار کارگران طی اطلاعیه‌ای اعلام کردند، به مناسبت گرمی‌داشتن یاد کارگران جان‌باخته‌ی مس خاتون آباد – که سال گذشته در تاریخ چهارم بهمن در شهر بابک کرمان، به علت اعتراض به اخراج و از دست دادن کارشان توسط عمال سرمایه به گلوله بسته شدند و چهار تن از

و زیان آور کار خود معترض بودند و خواهان پاسخ‌گویی به مطالبات خویش، از جمله رفع تبعیض‌ها و نابرابری‌ها شغلی و اجتماعی، شدند.

– روز ۲۴ دی، کارگران کارخانه‌ی شاهو در سمنج در حالی که خواستار دریافت دست‌مزدهای خود بودند، با بی‌توجهی کارفرما رو به رو شدند. کارگران در عکس‌العمل به این بی‌توجهی، از ساعت ۱۲ ظهر، طاهری کارفرمای کارخانه را به هم راه همسرش در اتاق کارش محبوس کرده و اجازه‌ی خارج شدن به آن‌ها را ندادند. کارگران اعلام کردند، که تا حقوق ما را ندهید، اجازه نخواهیم داد از این اتاق خارج شوید. ساعت حدود ۳ بعد از ظهر، نیروی انتظامی و گارد ویژه وارد کارخانه شدند و طاهری و همسرش را از اتاق بیرون آوردند. اما کارگران معترض، که خواهان پرداخت حقوق معوقه‌ی خود بودند، دست به اعتصاب زدند.

– در ۲۵ دی، کارخانه‌ی سیلیس ملایر، واقع در شهرک ارزندریان تعطیل شد. این کارخانه حدود ۴۰ نفر کارگر داشت، که در هر کارگاه سه تا پنج نفر کار می‌کردند. پنج نفر از کارگران این کارخانه، بر اثر بیماری ناشی از کار، جان خود را از دست داده‌اند.

– روز ۲۶ دی، کارگران اخراجی شرکت تولیدی سیانا برای پیگیری مطالبات خود در برابر خانه‌ی کارگر رژیم در سواه تجمع کردند. ۱۵۲ کارگر شاغل در این کارخانه از اوایل سال ۸۲ از این کارخانه اخراج شده‌اند. از آن زمان تاکنون، مبارزه‌ی کارگران برای بازگشت به کار و تامین زندگی خود ادامه دارد.

– روز ۲۷ دی، کارگران سد زبردان در اعتراض به عدم پرداخت پنج ماه دست‌مزد خود دست از کار کشیدند.

– روز ۲۸ دی، حقوق یک ماه کارگران شاهو پرداخت شد. در حالی که کارگران حقوق سه ماه خود را دریافت نکرده‌اند. دو ماه باقی‌مانده را قرار است در دو نوبت تا آخر سال پرداخت کنند. در این روز، برای بار دوم مدیریت کارخانه‌ی شاهو اعلام کرد، این کارخانه تا آخر بهمن ماه تعطیل خواهد شد.

– روز ۲۸ دی، کارگران شرکت مینوی خرم دره در مقابل درب جلوی ساختمان مدیریت تجمع کردند و خواستار حضور مدیریت کارخانه و جواب‌گویی به خواسته‌های شان شدند. کارگران خواهان طبقه‌بندی مشاغل، پرداخت هزینه‌ی تحصیلی دانش‌آموزان و پاداش به خاطر افزایش تولید می‌باشند.

– روز ۲۸ دی، به دنبال سیاست خصوصی‌سازی در موسسات تولیدی استان گیلان، ده‌ها واحد تولیدی کارگران خود را اخراج می‌کنند. کارخانجاتی که شامل طرح خصوصی‌سازی هستند، عبارتند از: صنایع پوشش رشت، الکتریک ایران رشت، کف کار ریسندگی مختار، پارس ایران، پارس، فرش گیلان، صنایع ابریشم گیلان و ایران برگ. کارگران اکثر این واحدها در وضعیت نابسامانی به سر می‌برند و بلا تکلیف هستند. قبل از به اجرا گذاشتن طرح‌های خصوصی‌سازی، در این واحدها بیش از هشت هزار کارگر مشغول کار بودند، که تاکنون ۸۰ درصد آن‌ها بیکار شده‌اند.

– روز ۲۸ دی، کارگران صنایع پوشش گیلان که به مدت ۳۳ ماه است حقوق خود را دریافت نکرده‌اند، در اعتراض به تعویق در پرداخت دست‌مزدهای خود در محوطه‌ی کارخانه دست به تجمع اعتراضی زدند.

– روز ۲۹ دی، حدود ۲۰۰۰ نفر از کارگران شرکت پارس مینو به دلیل بی‌توجهی و عدم پاسخ‌گویی کارفرما به خواسته‌های خود دست به اعتصاب زدند. کارگران خواهان افزایش دست‌مزدها، پرداخت سنوات بازنشستگی بر اساس توافق تا سه ماه حقوق، و سایر مزایای نقدی و غیر نقدی و پرداخت هزینه‌ی سالانه‌ی دندان‌پزشکی می‌باشند. در ادامه‌ی اعتراض کارگران، کارفرما مجبور شد با کارگران به مذاکره بنشیند. در جلسات مذاکرات، علاوه بر نمایندگانی از سوی کارگران و مدیریت، نمایندگانی از ادارای کار، استانداری، شورای تامین استان و فرمانداری هم شرکت دارند.

– روز ۳۰ دی، کارگران برج میلاد در اعتراض به پرداخت نشدن دست‌مزدشان دست از کار کشیدند.

آنان جان خود را از دست دادند - ده ها تن از کارگران واحدهای صنعتی جادوی مخصوص کرج و هم چنین نساجی کردستان هم زمان به دو قلوی کلون بستک در شمال شرقی تهران و توجال در شمال تهران صعود کردند. این اقدام از عصر روز پنج شنبه ۲۴ دی به عنوان برنامه‌ای شبانه شروع شد و صعودکنندگان پس از هشت ساعت کوه پیمایی از مسیرهای یخ و برف و بریا داشتن چادر در قله مذکور در ساعت ۱۰ بامداد روز جمعه ۲۵ دی - هماهنگ با هم از طریق تلفن - با اعلام یک دقیقه سکوت به احترام کارگران جان باخته و برافراشتن لوح و پرچم این مراسم، مراتب انزجار خود را از واقعه‌ی شهر بابک اعلام داشتند و مجازات مسببان و عاملان این واقع ننگین را خواستار شدند.

- کمیته‌ی حمایت از کارگران بیکار و اخراجی سنندج با صدور اطلاعیه‌ای در رابطه با ۴ بهمن ۸۲، خطاب به کارگران و مردم آزاده نوشت: بعد از واقعه‌ی شهر بابک، فعالان کارگری در ایران طی نشست‌های مکرر تصویب کردند، که هر سال به اعتراض به این کشتار آشکار، در روز ۴ بهمن ساعت ده صبح به مدت پنج دقیقه دست از کار بکشند و یاد و خاطره‌ی این عزیزان را گرامی بدارند.

- روز ۴ بهمن، جمعی از کارگران ایران خودرو در محکوم کردن حمله نیروهای سرکوب گر به کارگران اعتصابی فومنات، طی انتشار اطلاعیه‌ای از جمله نوشتند: سوم بهمن ماه درست یک روز قبل از سالگرد کشتار کارگران خاتون‌آباد، کارگران نساجی فومنات که یازده ماه است حقوق دریافت نکرده‌اند، جهت رسیدن به خواسته‌های خود جاده‌ی اصلی رشت به فومن را بستند تا از این طریق بتوانند حقوق خود را دریافت کنند، ولی جواب کارگران را با باتوم دادند. در نتیجه، چند نفر از کارگران زخمی و چند نفر روانه بیمارستان شدند... ما کارگران ایران خودرو، حمله به کارگران را محکوم کرده و ضمن اعلام هم بستگی با کارگران نساجی فومنات، از خواسته‌های به حق آنان پشتیبانی می‌کنیم و به خصوص از کارگران شمالی شاغل ایران خودرو می‌خواهیم کارگران نساجی فومنات را تنها نگذارند و با اعلام پشتیبانی از آنان، راه را برای دوستان کارگر قسمت‌های خود روشن کنند.

- روز ۴ بهمن، ۵۰ نفر از کارگران ایران کف گیلان در اعتراض به عدم پرداخت دست‌مزدها در برابر خانه‌ی کارگر جمهوری اسلامی در گیلان دست به تجمع اعتراضی زدند. اکثر کارگران این کارخانه بین ۱۸ تا ۲۵ سال سابقه کار دارند و مبالغ قابل توجهی از کارفرما طلب کار هستند.

- روز ۵ بهمن، کارگران کشت و صنعت نیشکر فارابی اهواز دست به اعتراض و اعتصاب زدند و خواهان پرداخت فوری چهار تا پنج ماه حقوق معوقه‌ی خود شدند. به کارگران قول داده شد، که بخشی از حقوق معوقه‌ی آن‌ها در تاریخ ۱۵ بهمن پرداخت شود.

- به دنبال نوسازی بخشی از ماشین‌آلات کارخانه‌ی کاشی حافظ، کارفرمای این شرکت، اخراج ۴۰۰ نفر از کارگران را به آن‌ها اعلام کرده است. به دنبال این اقدام کارفرما، کارگران کارخانه در حمایت از هم کاران اخراجی خود دست از کار کشیده و اعتصاب نمودند. نیروهای سرکوب گر رژیم و یگان‌های ویژه ضد شورش شیراز در محل تجمع کارگران حاضر شده و روزهای سه شنبه ۶ و چهارشنبه ۷ بهمن به کارگران اعتصاب یورش می‌برند. آن‌ها تعدادی از کارگران را زخمی و چند نفر را دستگیر می‌کنند. کارخانه‌ی کاشی حافظ با هزار کارگر در شهرک زرقان در ۱۵ کیلومتری شرق شیراز واقع شده و ۵۰ درصد آن در مالکیت بخش خصوصی و ۵۰ درصد دیگر نیز در مالکیت بانک صنعت و عمران است.

- روز ۷ بهمن، بیش از ۸۰ نفر از کارگران شرکت ریسندگی ایران کف در اعتراض به عدم پرداخت حقوق خود و کم توجهی مسئولان رژیم در مقابل خانه‌ی کارگر گیلان دست به تجمع اعتراضی زدند.

- روز ۷ بهمن، اعتصاب کارگران نساجی خوی پس از سه روز پایان یافت. ۵۰۰

کارگر کارخانه‌ی نساجی خوی، بعد از گفت و گو با مسئولان رژیم و گرفتن تعهد از آن‌ها برای پاسخ گویی به مطالبات شان از جمله سنوات پایان خدمت و قراردادهای به اعتصاب خود پایان دادند.

- روز ۱۰ بهمن، کارگران پیمان کار در ایران خودرو دست به تجمع اعتراضی زدند. کارگران معترض، خواهان حقوق مساوی در مقابل کار مساوی با کارگران رسمی و استخدام رسمی خود شدند.

- روز ۱۱ بهمن، یکی از کارگران نساجی فومنات به علت فقر و بدهی، خود را در محل سالن تکمیل کارخانه حلق آویز کرد، اما کارگر دیگری طناب را قطع کرده و باعث نجات او شد.

- روز ۱۲ بهمن، جمعی از بهیاریان بیمارستان فاطمه زهرا بوشهر در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مزایای خود در مقابل دفتر معاون امور درمان دانشگاه علوم پزشکی بوشهر تجمع اعتراضی برگزار کردند.

- ۱۳ بهمن، کارگران کارخانه‌ی علاءالدین برای رسیدگی به مشکلات خود در محل کارخانه تجمع کردند. احمدعلی عسگری، از کارگران معترض این کارخانه، به خبرنگار «ایلنا» گفت: «کارخانه‌ی علاءالدین هم چون غسل شیرینی است که هر مدیری برای مدیریت آن می‌آید، تنها به فکر پر کردن جیب خود است. ضمن آن که کارگران این واحد با وجود نزدیک شدن به آخر سال به حال خود رها شده و هیچ پاسخ گویی برای آن‌ها پیدا نمی‌شود.» جواد لشکری، کارگر بخش قالب بندی، نیز گفت: «انبارهای شرکت هنوز از وسائل تولیدشده پر است، پس چرا حق و حقوق کارگران را پرداخت نمی‌کنند.» حدود یک ماه و نیم است، که کارخانه‌ی علاءالدین تعطیل شده است. این کارخانه، کولر، بخاری گازی و بخاری علاءالدین تولید می‌کند و حدود ۳۷۰ کارگر دارد، که حدود ۱۵۰ نفر از آنان رسمی و مابقی قراردادی هستند.

«ایلنا»، در تاریخ ۱۳ بهمن ۸۳، نوشت: «فرزند یکی از کارگران شرکت علاءالدین برای تامین مخارج زندگی پدر کارگرش، کلیه خود را فروخت.»

- کارگران قراردادی محور شرق تهران، طی نامه‌ای به وزیر کار رژیم نوشتند: «قراردادهای موقت، امروزه به صورت غده‌ی سرطانی در بین صاحبان سرمایه و قدرت ریشه دوانیده و روز به روز بر تعداد کارفرمایانی که به دنبال از بین بردن حقوق اصلی و انکارناپذیر کارگران هستند...» در پایان این نامه آمده است: «کارگران اکنون باید از میان اعتصاب، تحصن و اعتراض یا خفقان و مرگ تدریجی، یکی را انتخاب کنند. از وزیر کار و عوامل اجرایی قانون کار می‌خواهیم از ادامه‌ی این سیاست پیمان کاران (برده فروشان) جلوگیری نمایند و به خواست‌های کارگران قراردادی اهمیت دهند.»

- روز ۱۳ بهمن، ۸۰ کارگر شرکت نساجی پارس ایران گیلان در اعتراض به عدم پرداخت نه ماه حقوق خود از محل کارخانه تا مقابل دفتر نماینده‌ی خامنه‌ی در شهرستان رشت راه پیمایی کردند.

- روز ۱۴ بهمن، تعدادی از کارگران شرکت صنعتی قطعات فولادی ایران، واقع در منطقه‌ی کلارک کرج، در مقابل این شرکت تجمع اعتراضی برگزار کردند. ۲۵۰ کارگر شاغل در این شرکت دو ماه حقوق معوقه دارند. طی سه سال گذشته، کارگران این شرکت بیش از ده بار در اعتراض به تعویق افتادن حقوق و مزایای خود تجمعات اعتراضی در مقابل شرکت، بزرگ راه تهران و کرج و جاده مخصوص کرج، برگزار کرده‌اند.

- کارفرمایان شرکت کفش گام قصد تعطیلی این شرکت را داشتند، که با مقاومت و مبارزه‌ی پیگیر کارگران مجبور به عقب نشینی شدند. کارگران این شرکت، بعد از حدود یک ماه مبارزه و اعتراض مداوم، مانع تعطیلی این شرکت گشتند.

- روز ۱۸ بهمن، بیانیه‌ای تحت عنوان «کمیته‌ی پیگیری ایجاد تشکلهای کارگری در ایران» در سایت «آوای کار» انتشار یافت. در این بیانیه که خطاب به وزارت کار و امور اجتماعی جمهوری اسلامی، سازمان‌های کارگری در سراسر

جهان و «سازمان جهانی کار» نوشته شده، چنین آمده است: «... در این راستا، ضمن درخواست از وزارت کار و امور اجتماعی جهت رفع موانع تشکلی یابی کارگران و به رسمیت شناختن نمایندگان مستقل کارگران جهت حضور در تمامی نشستهای مربوط به تدوین قوانین مرتبط با کار از سازمانهای کارگری نیز در سراسر جهان می‌خواهیم تا از خواستهای بر حق کارگران ایران حمایت نمایند...» این بیانیه را حدود ۴۰۰۰ کارگر امضا کرده‌اند.

– روز ۱۸ بهمن، مدیران شرکت بهمن، تولید کننده یخچال فریزر فیلیور، که در اوایل بهمن ماه ده نفر از کارگران شاغل این شرکت را اخراج کردند، با توطئه‌های مختلف قصد دارند کارگران بیشتری را اخراج کنند. در این روز یک آتش سوزی در کارخانه روی داد و کارفرما و مدیران شرکت، کارگران اخراجی را عامل این آتش سوزی اعلام کردند. اما کارگران در گفت و گو با رسانه‌ها، این اقدام را توطئه‌ی مدیران شرکت می‌دانند.

– روز ۱۹ بهمن، بعد از گذشت چهار ماه از تعطیلی کارخانه‌ی چینی مهدی یزد، کارگران این کارخانه هنوز ۱۱ ماه حقوق خود را دریافت نکرده‌اند. کارگران کارخانه‌ی چینی مهدی یزد، در اعتراض به حقوق معوقه‌ی ۱۱ ماهه‌ی خود، در مقابل دادگستری استان یزد دست به تجمع اعتراضی زدند و خواهان پرداخت حقوق خود شدند.

– روز ۲۰ بهمن، کارگران کارخانه‌ی شاهو اعلام کردند که «ما خواهان این هستیم، که طاهری مدیرعامل کارخانه جواب گو و طرف ما باشد.» مدیر کارخانه‌ی شاهو اعلام کرد بود، که سوم اسفند ماه هیاتی از تهران با هم راهی نجفی مدیرعامل این کارخانه به محل کار خواهند آمد.

– جمعی از کارگران شرکت اکسیژن بالن با تجمع در مقابل خانه‌ی کارگر ساوه به عمل کرد کارفرمای این شرکت اعتراض کردند و خواهان احقاق حقوق خود گردیدند. کارگران شرکت اکسیژن بالن، هفت ماه حقوق و دیگر مزایا طلب کار هستند.

– روز ۲۴ بهمن، کارگران کارخانه‌ی قند میان‌دوباب با انتشار اطلاعیه‌ی اعلام کرده‌اند، برای دست یابی به مطالبات خود دست به اعتصاب خواهند زد. کمیته‌ی کارگری کارخانه‌ی قند میان‌دوباب در پایان اطلاعیه‌ی شماره سه خود، در تاریخ ۲۴ بهمن ماه، تاکید کرد «ما اعضای کمیته‌ی کارگری نیز با هم کاران شریف و زحمت کش خویش پیمان می‌بندیم، که در روز اعتصاب دوش به دوش آنان خواهیم جنگید.»

– روز ۲۵ بهمن، ۲۰۰ کارگر کارخانه‌ی کفش گام به دلیل چهار ماه تعویق در پرداخت دست‌مزدهای خود دست به تجمع اعتراضی زدند. کارگران در مقابل ساختمان مرکزی بانک کارآفرین، واقع در خیابان ظفر تهران، تجمع کردند و خواهان فوری پرداخت دست‌مزدها و مشخص شدن وضعیت شغلی خود شدند.

– روز ۲۵ بهمن، کارگران شرکت اکسیژن بالن در مقابل خانه‌ی کارگر جمهوری اسلامی در ساوه دست به تجمع اعتراضی زدند. کارگران معترض خواهان پرداخت هفت ماه حقوق و مزایای معوقه‌ی خود شدند و نسبت به اخراج‌های دسته جمعی نیز اعتراض نمودند. این شرکت از سوی کارفرما به دلیل ادعای ورشکستگی از دی ماه گذشته تعطیل شده و ۲۱ کارگر آن با وجود ۲۱ سال سابقه کار اخراج گردیده‌اند.

– روزهای ۲۵ و ۲۷ بهمن، معلمان حق‌التدریس برای چندمین بار در طول چند ماه گذشته در مقابل مجلس جمهوری اسلامی تجمع کردند و خواستار استخدام رسمی خود در آموزش و پرورش شدند.

– روز ۲۷ بهمن، «ایلنا» نوشت: «نارنج تعطیل شد و ۵۰۰ کارگر آن نیز بی‌کار شدند.» کارگران اخراجی شرکت نارنج در قزوین بیش از دو ماه پاداش و عیدی طلب کارند. به طور متوسط هر کارگر این شرکت در حدود یک میلیون و ۳۰۰ هزار تومان از نارنج طلب کار است. ۳۰۰ کارگر نارنج که از ۲۷ ماه پیش، با استفاده از مزایای بازنشستگی سخت و زیان آور بازنشسته شده‌اند، هنوز هیچ مبلغی بابت سنوات خود دریافت نکرده و هر کارگر در

این رابطه حدود ۳ میلیون تومان طلب کار است.

– روز ۲۷ بهمن، یک کارگر شاغل در منطقه‌ی عسلیویه پس از آن که از دریافت حقوق عقب افتاده‌ی خود ناامید شده بود، طی اقدامی مسلحانه از کارفرمای خود خواستار دریافت حقوق یک سال گذشته‌ی خود شد. این حرکت هشدار بزرگی به سرمایه داران و رژیم جمهوری اسلامی است.

– روز ۲۸ بهمن، حدود ۸۰ نفر از کارگران بافت بلوچ در مقابل این کارخانه تجمع اعتراضی برگزار کردند. ۸۰۰ کارگر این کارخانه، دو ماه است حقوق دریافت نکرده‌اند.

اسفند

– روز ۳ اسفند، «خبرگزاری کار ایران» نوشت: «پس از گذشت ۳۳ روز از اعتصاب کارگران معدن البرز غربی واحد سنگرود، هنوز هیچ گونه واکنشی از سوی کارفرمای این معدن به عمل نیامده است. اعتراض حدود ۷۰۰ کارگر معدن البرز غربی که در اثر بی توجهی مسئولان، به اعتصابی گسترده و طولانی مدت تبدیل شده است، پس از گذشت ۳۳ روز هم چنان ادامه دارد و بی توجهی مدیران این معدن نیز هم چنان ادامه دارد. قرار است فرماندار، رئیس اطلاعات، فرماندهی نیروی انتظامی و نماینده‌ی مردم این منطقه در مجلس شورای اسلامی با کارفرمای این معدن ملاقات کنند، تا هر چه سریع تر کارگران بر سر کارشان باز گردند. کارگران این معدن که بیش از دو ماه حقوق و مزایا طلب کار هستند.»

– روز ۳ اسفند، حدود ۱۰۰ نفر از کارگران کارخانه‌ی شاهو به سوی اداره‌ی کار راه پیمایی کردند و در مقابل بین اداره تجمع نمودند. کارگران بیش از یک ساعت به اعتراض خود ادامه دادند، تا طاهری و هیات هم راهش ناچار به مذاکره شدند. در این مذاکرات، صادقی زاده رئیس اداره کار، طاهری مدیرعامل کارخانه‌ی شاهو، آزادی مدیر کارخانه‌ی شاهو و چند نفر دیگر که به کارگران معرفی نشدند، حضور داشتند. کارگران معتقدند، افرادی که معرفی نشدند از مسئولین اطلاعات رژیم بوده‌اند. در این مذاکرات، مدیریت در مورد بخشی از مطالبات کارگران قول مساعد داد و قرار شد حقوق کارگران شاهو با تمامی مزایای روز ۱۲ اسفند پرداخت شود و قرارداد بخشی از کارگران قراردادی تا آخر سال تمدید گردد. هم چنین گفته شد در مورد آینده‌ی کارخانه شاهو، از فروردین ماه سال آینده تصمیم گرفته می‌شود.

– ۳ اسفند ماه، ۳۳ روز از اعتصاب کارگران معدن البرز غربی واحد سنگرود می‌گذرد. کارگران این معدن بیش از یک ماه است، که در اعتراض به بی‌کارسازی، بازخرید اجباری، میزان سنوات پایان خدمت و سختی کار دست به اعتصاب زده‌اند. فرماندار، رئیس اطلاعات و فرماندهی نیروی انتظامی به هم راه نماینده‌ی دیگری از مسئولان رژیم، با کارفرمای این معدن ملاقات

کردند، تا راهی برای پایان دادن به اعتصاب کارگران پیدا کنند.

– کارفرمای امور اداری گروه صنعتی کاوه و واحد تحقیقات مرکز صنعتی تبریز، طی ارسال نامه هایی به ۲۷ نفر از کارگران این واحد اعلام کرده است که به دلیل تعطیل خط لوله‌ی تولید پیکان، قصد دارد با کارگران تولید قطعات این واحد تسویه حساب کند. در این واحد تولیدی، ۷۰ کارگر مشغول کار هستند. مدیریت این کارخانه اعلام کرده است، که با توجه به مشکلات تولید پیکان و شرکت‌های وابسته‌ی تولید کننده‌ی قطعات یدکی، سیاست تعدیل نیروی کار را در پیش گرفته است. در اعتراض به این تصمیم کارفرما، جمعی از کارگران شاغل به اداره‌ی کار شکایت کرده‌اند.

– کارخانه‌ی قطعات فولاد کرج مدت چهار ماه است، که حقوق خود را دریافت نکرده‌اند. فقط مبلغ ۷۰ هزار تومان علی‌الحساب به کارگران پرداخت شده است. کارگران نسبت به این وضعیت معترض هستند. این کارخانه توسط پیمان کار اداره می‌شود و کارگران اجباراً روزهای جمعه هم کار می‌کنند.

– روز ۵ اسفند، کارگران تخته سه لایی رجایی در اعتراض به بلاتکلیفی و قطع بیمه‌ی بیکاری در مقابل استانداری مازندران تجمع کردند. این شرکت به بخش خصوصی واگذار شده و از سال ۱۳۷۹ عملاً تعطیل می‌باشد. در طول این مدت، کارگران با دریافت بیمه‌ی بیکاری زندگی خود را به سختی می‌گذرانند. در این میان، بیمه‌ی بیکاری ۷۰ نفر از کارگران به بهانه‌ی سابقه‌ی زیر ۲۰ سال قطع شده است. کارگران خواستار رفع بلاتکلیفی و دریافت بیمه‌ی بیکاری هستند.

– روز ۷ اسفند، تعداد ۵۰۰ نفر از کارگران معترض صنایع پوشش رشت در اعتراض به عدم دریافت چهار ماه دست مزد خود، در ادامه‌ی اعتراضات و مبارزات شان، جاده‌ی اصلی رشت به بندر انزلی را بستند.

– روز ۷ اسفند، کارگران نقش باف ساوه در اعتراض به اعلام تعطیلی کارخانه به بهانه‌ی ورشکستگی و در اعتراض به اخراج ۴۰ نفر از هم کاران خود در برابر خانه‌ی کارگر رژیم در ساوه تجمع کردند.

– روز ۷ اسفند، نزدیک به ۳۰۰ نفر از کارگران نساجی پارس، که مدت بیش از ده ماه است حقوقی دریافت نکرده‌اند، در برابر استانداری گیلان تجمع کردند.

– روز ۸ اسفند، ۴۰ نفر از کارگران شرکت لوله سازی قدس کرمانشاه در اعتراض به تهدید به اخراج و بیکارسازی، در اداره‌ی کار تجمع کرده و نسبت به عواقب این رفتار کارفرمایان به مسئولین اداری کار هشدار دادند.

– روز ۸ اسفند، حدود ۱۰۰۰ نفر از کارگران بازنشسته‌ی شرکت نفت آبادان در اعتراض به عدم رسیدگی به خواسته‌های شان برای چندمین بار در محل باشگاه پیروز آبادان دست به اعتراض زدند. کارگران بازنشسته‌ی شرکت نفت آبادان، خواستار رسیدگی به مطالبات شان، از جمله خواستار روشن شدن وضعیت مسکن خود، هستند.

– روز ۹ اسفند، کارگران کارخانه‌ی ریسندگی بارش اصفهان در اتوبان اصفهان – تهران در اعتراض به تعویق در پرداخت دستمزدها و برای گرفتن پاداش و عیدی، به مدت پنج ساعت، تجمع کردند و این اتوبان را بستند. نیروهای انتظامی از کارگران خواستند، که اتوبان را باز کنند و شکایت خود را به اداره‌ی کار ببرند، اما کارگران با بر پا داشتن آتش، چندین ساعت این اتوبان را هم چنان در اختیار داشتند.

– روز ۱۰ اسفند، شش تن از ۱۳ کارگر مبتلا به بیماری سیلیکوز شدید کارگاه سنگ کوبی ملایر، در استان همدان، جان خود را از دست دادند. هفت تن دیگر در وضعیت خطرناکی به سر می‌برند.

– روز ۱۱ اسفند، کارگران کف کار رشت به دنبال تصمیم کارفرما مبنی بر تعطیلی کارخانه، دست به تجمع اعتراضی زدند.

– روز ۱۱ اسفند، تعداد هفت نفر از کارگران ایران خودرو، که نسبت به عدم پرداخت عیدی و پاداش آخر سال معترض بودند، توسط کارفرمای شرکت

پیمان کاری GPI سالن برش و پرس از کار اخراج شدند. جمعی از کارگران ایران خودرو، نامه‌ای در حمایت از هم کاران اخراجی خود نوشته و ضمن محکوم کردن این حرکت کارفرمای شرکت، از خواسته‌های هم کاران اخراجی خود حمایت کرده و خواهان بازگشت فوری و بدون قید و شرط آنان به سر کار و پرداخت حق قانونی شان شدند.

– ۱۶۰ نفر از کارکنان و پرستاران بیمارستان خیریه‌ی ولی عصر مشهد، دو ماه حقوق خود را دریافت نکرده‌اند و خواهان پرداخت فوری حقوق خود هستند.

– کارگران شرکت آذر بنیاد تبریز، که وابسته به بنیاد جانبازان است، به تاخیر در پرداخت دست‌مزدشان اعتراض کردند. کارگران با ارسال شکایت نامه به اداره‌ی کار، خواهان پرداخت حقوق معوقه‌ی خود شدند.

– کارگران امور آب سیستان، پس از اعتراض و مبارزه، موفق به دریافت بخشی از دست‌مزد و حقوق و عیدی خود شدند.

– روز چهارشنبه ۱۲ اسفند ماه تعدادی از کارگران اخراجی شرکت رجاء اندیمشک، در بابر اداره کار این شهرستان، دست به اعتراض زدند و خواهان بازگشت به کار شدند. تعداد ۳۶ نفر از کارگران این شرکت، روز دوشنبه ۱۱ اسفند از کار اخراج شده‌اند.

– روز پنجشنبه ۱۳ اسفند ماه، کارگران فضای سبز دزفول، در برابر دفتر فضای سبز در پارک، دست به تجمع اعتراضی زدند و خواهان پرداخت حقوق معوقه‌ی خود گشتند.

– روز ۱۳ اسفند، ۶۵ نفر از کارگران شرکت مرجان کار در گرگان در اعتراض به عدم پاسخ‌گویی کارفرما به اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل و عدم پرداخت مزایای خود، در مقابل استانداری استان گلستان، دست به تجمع اعتراضی زدند.

– کارگران سلک باف یزد، که از آذر ماه ۸۳ حقوق خود را دریافت نکرده‌اند، با ارسال نامه‌ای به استانداری و نیروی انتظامی و اداره‌ی کار خواهان پرداخت دست‌مزدها و ۵۰ درصدی عیدی و پاداش و برخی مزایای دیگر خود شدند.

– کارگران قند یاسوج بیش از یک سال است حقوق دریافت نکرده‌اند. به دلیل واگذاری این کارخانه به بخش خصوصی، کارفرمای سابق از پرداخت حقوق به تعویق افتاده‌ی کارگران خودداری می‌کند.

– روز ۱۶ اسفند، کارگران معدن زغالسنگ سنگرود به سمت فرمانداری رودبار حرکت کردند. کارگران معترض تاکید کردند، اگر امروز از این راه پیمایی و اعتراض نتیجه‌ی لازم گرفته نشود، فردا به سمت تهران حرکت خواهیم کرد. معدن زغال سنگ سنگرود، در استان گیلان، حوالی شهرستان لوشان واقع شده است.

– روز ۱۶ اسفند، کارگران قراردادی بخش تعمیرات پتروشیمی بیستون کرمانشاه با هشدار قبلی دست به اعتصاب زدند. در اثر این اعتصاب کارگران، کار به حالت تعطیل در آمد. کارگران خواستار پرداخت حقوق عقب افتاده‌ی بهمین و هم چنین عیدی و پاداش خود شدند. پس از دو ساعت اعتصاب، کارفرما ناچار به عقب نشینی شد و قول داد حقوق بهمین را پرداخت کند و تا تاریخ ۲۳ اسفند نیز حقوق اسفند ماه را به هم راه عیدی و پاداش کارگران بپردازد.

– ۱۳۰۰ نفر کارگر کارخانه‌ی بارش اصفهان از کار اخراج شده و در این کارخانه در حال حاضر فقط ۲۲۰ نفر کارگر مشغول به کار هستند. این در حالی است، که بیش از سه ماه حقوق کارگران پرداخت نشده است. این کارخانه تحت پوشش بنیاد مستضعفان است. در اعتراض به بی‌توجهی کارفرما، کارگران در دو هفته‌ی متوالی و طی دو روز اقدام به تجمع در مقابل ساختمان مرکزی بنیاد کرده و خواستار پرداخت دست‌مزدهای معوقه و سایر مطالبات خود شدند.

– روز ۱۷ اسفند، کارگران قند دزفول در اعتراض به عدم پرداخت دست‌مزد و سایر مطالبات شان دست به حرکت‌های اعتراضی زدند. از روز ۱۷ اسفند اعتصاب کارگران شروع شد و تا روز ۱۹ اسفند ادامه یافت. کشاورزان چغندر کار نیز در این حرکت اعتراضی شرکت داشته و خواهان تحقق مطالبات خود شدند.

– روزهای ۱۷ و ۱۸ اسفند، حدود ۲۰۰ نفر از کارگران نیروگاه اتمی بوشهر در اعتراض به عدم پرداخت دست مزد خود در برابر فرمانداری و اداره کار و امور اجتماعی دست به تجمع اعتراضی زدند و خواهان پرداخت حقوق معوقه خود شدند.

– روز ۱۸ اسفند کارگران آدنيس مشهد، در اعتراض به عدم پرداخت دست مزد و مزایای در برابر فرمانداری مشهد تجمع کردند. کارگران خواهان پرداخت حقوق معوقه و مزایای ماه های بهمین و اسفند به هم راه عیدی و پاداش آخر سال شدند. شرکت آدنيس، تولید کننده لوازم خانگی، نظیر بخاری، آب گرمکن و کولر بوده و ۱۵۰ کارگر دارد.

– روز ۱۸ اسفند، کارگران سامیکو صنعت همدان در اعتراض به عدم رسیدگی به مشکلات شان، اقدام به برپایی یک تجمع اعتراضی کردند. ۱۵۵ کارگر این کارخانه، به دلیل انحلال شرکت، به مدت دو سال است در بلاتکلیفی به سر می‌برند.

– روز ۱۹ اسفند، «ایلنا» به نقل از انجمن مدیران کارخانه های سنگ بری استان فارس، نسبت به تعطیلی چهار هزار واحد سنگ بری و بیکاری بالغ بر ۱۰۰ هزار کارگر شاغل در این صنعت هشدار داد.

– روز ۱۹ اسفند، یک از مسئولان خانمی کارگر رژیم در مهاباد گفت: ۹۰ درصد کارگران شاغل در واحدهای تولیدی مهاباد، قراردادی بوده و از هیچ گونه امنیت شغلی برخوردار نیستند.

– روز ۱۹ اسفند، کارگران بهمین پلاستیک در اعتراض به عدم پرداخت چهار ماه حقوق و مزایای خود دست به تجمع اعتراضی در مقابل وزارت کار زدند. کارگران خواهان ملاقات با وزیر کار بودند، که با دخالت نیروی انتظامی رو به رو شدند.

– روز ۱۹ اسفند، کارگران فرآورده های گوشتی سالم ایلام برای گرفتن شش ماه دست مزد معوقه خود دست به حرکت اعتراضی زدند. اعتراض و مبارزه ای این کارگران مدت‌هاست ادامه دارد.

– روز ۲۰ اسفند، کارگران کارخانه یخچال سازی لرستان در اعتراض به چهار ماه حقوق پرداخت نشده خود در مقابل ساختمان استانداری دست به تجمع اعتراضی زدند و خواستار رسیدگی به مشکلات شان گردیدند.

– روز ۲۱ اسفند، کارگران شرکت جهان پارس خوزستان در اعتراض به عدم پرداخت دست مزدشان در مقابل استانداری خوزستان تجمع کردند. هم زمان با این تجمع، تعداد دیگری از کارگران در محل کارخانه دست به تحصن زده و اعلام کردند که تحصن خود را تا رسیدن به خواسته های شان ادامه خواهند داد. حدود ۱۷۰۰ کارگر جهان پارس، که در طرح های جمع آوری گازهای هم راه نفت در میدان

بنگستان کار می‌کنند، مدت یک سال است دست مردهای خود را دریافت نکرده‌اند. – روزهای ۲۲ و ۲۳ اسفند، بیش از دو هزار کارگر کارخانه های نساجی ایران ترمه و تهران پتو به مدت دو ماه است دست مردهای خود را دریافت نکرده‌اند. کارگران خواهان رسیدگی مسئولین، مدیریت و اداری کار به مشکلات شان هستند.

– روز ۲۴ اسفند، ۲۲۰ کارگر کارخانه یخچال سازی لرستان خرم آباد، در اعتراض به عدم پرداخت به موقع دست مزد و عدم پرداخت عیدی و پاداش آخر سال در برابر ساختمان استانداری این شهر دست به تجمع اعتراضی زدند. این کارخانه، که ۳۳۰ کارگر در آن کار می‌کنند، اخیرا به بخش خصوصی واگذار شده است.

– روز ۲۴ اسفند، حدود ۴۰۰ نفر از کارکنان دانشگاه جندی شاپور در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق و مزایای پایان سال در برابر سازمان مرکزی این دانشگاه تجمع نمودند. معترضین، خواهان پرداخت حقوق اسفند ماه، دو ماه اضافه کاری بهمین و اسفند، جیره های غیر نقدی شش ماهی دوم، حق لباس شش ماهی دوم امسال و پاداش پایان خدمت بازنشستگان سال ۸۳ هستند. مقامات دانشگاه اعلام کرده‌اند، که پیگیری‌ها برای رسیدگی به مطالبات کارکنان ادامه دارد و در حال حاضر هیاتی به این منظور در تهران به سر می‌برد.

– روز ۲۴ اسفند، کارکنان اتوبوس رانی تهران به ایجاد تاخیر در خروج اتوبوس‌ها از ترمینال و تجمع در میدان آزادی اقدام کردند. روز ۲۵ اسفند نیز کارکنان اتوبوس رانی تهران، در اعتراض به قطع اضافه کاری و کسر حقوق خود دست به اعتراض زدند. کارکنان شرکت واحد، تاکنون به اشکال مختلف اعتراضات شان را پیش برده‌اند. مدیریت این شرکت، طی اطلاعیهای قول داده است خواسته های کارکنان را مورد رسیدگی قرار دهد.

– روز ۲۶ اسفند، حداقل دست مزد کارگران در سال ۱۳۸۴، بر اساس روزانه ۴۰۸۶۴ ریال تعیین شد، که این مبلغ به صورت ماهیانه ۱۲۲ هزار و ۵۹۲ تومان می‌باشد. این مصوبه، کارگران را بیش از پیش در فقر و فلاکت فرو می‌برد و ابعادی غیر تصور به آن در میان کل خانواده های کارگری می‌دهد.

– روز ۲۶ اسفند، بیش از ۱۰۰ نفر از کارگران لوله سازی اهواز به یک تجمع اعتراضی دست زدند. کارگران در این تجمع اعتراضی نسبت به عدم پرداخت حقوق معوقه خود اعتراض کردند. کارگران در ادامه ای این اعتراض، جاده ای اهواز – خرمشهر را بستند.

– روز ۲۸ اسفند، ۵۰۰ نفر از کارگران سلک باف یزد در اعتراض به پرداخت نشدن دست مزد خود اقدام به تظاهرات در شهر یزد زدند. کارگران بعد از دو ساعت راه پیمایی در خیابان‌ها اصلی شهر در محوطه ای سالن اجتماعات استانداری جمع شده و خواستار پاسخ گویی مقامات استانداری به خواسته های خود شدند. کارگران مدت چهار ماه است حقوق نگرفته‌اند.

– روز ۲۹ اسفند، سه کارگر پتروشیمی واحد تندگویان در بندر امام، که برای آوردن وسایل خود به داخل مخزن اسید رفته بودند، دچار خفگی شده و جان باختند. کارگر دیگری که برای کمک به هم کارانش به داخل مخزن اسید رفته بود، با کمک کارگران دیگر از مرگ نجات یافت.

* * *

فروردین ۱۳۸۴

– روز ۱۴ فروردین، در اثر انفجار مواد اسیدی در کارخانه فابیر گلاس، واقع در بخش ملارد شهرستان شهریار، ۲۳ کارگر مجروح شدند.

– روز ۱۷ فروردین، کارگران شرکت فرش بابلسر بر علیه تعطیلی کارخانه و بیکارسازی کارگران دست به تجمع زدند. این کارخانه، که یکی از واحدهای تولیدی فرش ماشینی در کشور است، در اواخر سال گذشته تعطیل شد. کارگران پس از این تجمع، اقدام به راه پیمایی کردند که با دخالت نیروهای انتظامی پایان یافت.

– روز ۱۷ فروردین، رانندگان اتوبوس‌های برون شهری استان سمنان اعتصاب کردند و برای پیگرد خواست خود در مقابل محل سازمان حمل و نقل و

پایانه های سمنان دست به تجمع اعتراضی زدند. کارگران اعتصابی نسبت به نحوه کار شرکت واحد در انتقال مسافران برون شهری اعتراض داشتند. این اعتصاب با دادن قول مساعد به رانندگان خاتمه یافت.

روز ۱۷ فروردین، ده ها نفر از کارگران شرکت سامیکو صنعت همدان در اعتراض به بیکاری و عدم تامین معاش در مقابل اداره کار و امور اجتماعی همدان دست به تجمع زدند. این شرکت از اسفند ماه ۸۱ تاکنون تعطیل بوده و کارگران بدون معاش مانده اند. کارگران معترض می گویند: «مدت ۲۵ ماه است، که از این شرکت حقوق و دست مزد دریافت نکرده و از سایر مزایا از جمله بیمه بیکاری نیز محرومیم.»

روز ۱۸ اردیبهشت، کارگران مجتمع گوشت اقلید فارس، که در ۲۶۳ کیلومتری شیراز واقع شده است و یکی از شش کشتارگاه مهم کشور است، در اعتراض به تعطیلی این واحد و اخراج دسته جمعی کارگران دست به تجمع اعتراضی زدند.

روز ۱۸ فروردین، در اثر انفجار دیگ بخار کارخانه ریسندگی و بافندگی نارنج، یک کارگر جان خود را از دست داد و کارگر دیگری نیز زخمی گردید.

روز ۲۰ فروردین، کارگران نیروگاه اتمی بوشهر در اعتراض به اخراج ۲۵ کارگر این نیروگاه و تهدید به اخراج کارگران بیشتری دست به اعتصاب زدند. کارگران با تجمع در مقابل خانه کارگر رژیم، خواهان پایان دادن به اخراج کارگران شدند.

روز ۲۰ فروردین ماه، کارگران کارخانه الکتریک مشهد در مخالفت با حکم اخراج ۱۴۰ تن از کارگران رسمی و قراردادی این واحد در مقابل اداره کار تجمع کردند.

روز ۲۱ فروردین، ۲۰۵ کارگر بازنشسته پیش از موعد در شرکت چوب و کاغذ ایران (چوکار) در اعتراض به نحوه احتساب سنوات خدمت و برای پرداخت کامل حقوق و مزایای بازنشستگی خود در محل کارخانه دست به تجمع زدند. کارگران در این تجمع اعتراضی، خواهان پرداخت مزایای بازنشستگی به ازای هر سال سه ماه حقوق شدند. شرکت صنایع چوب و کاغذ ایران، یکی از شرکتهای بزرگ در زمینه صنعت چوب و کاغذ است، که بیش از ۴۰۰۰ کارگر دارد.

روز ۲۱ فروردین، ۲۱۰ کارگر ایران خودرو دیزل در اعتراض به حکم اخراج خود در مقابل این کارخانه دست به اعتراض زدند. این کارگران تحت پوشش شرکت پیمان کاری «توسعه خودروکار»، برای ایران خودرو دیزل کار می کنند و قرارداد آنها تا پایان تیر ماه به پایان می رسد. با این حال، کارگران سه ماه زودتر از زمان پایان قرارداد و در حالی اخراج می شوند، که به آنها قول استخدام رسمی در این کارخانه داده شده بود.

روز ۲۱ فروردین، «خبرگزاری کار ایران» به نقل از یکی از مسئولان خانه کارگر رژیم در نیشابور نوشت: «کارگران فیروز الکتریک نیشابور، ماهیانه ۵۰ هزار تومان حقوق دریافت می کنند.»

روز ۲۳ فروردین، وقتی کارگران شیفت صبح سالن تعمیرات ایران خودرو به سر کار آمدند متوجه توقف خطوط تولید، به علت قطعهای متناوب کابل های برق، شدند. این توقف تا ساعت ۱۱ صبح ادامه داشت. در همین راستا، تعدادی از کارگران به حراست فراخوانده شدند و بعد از بازجویی، پرویز سالاروند به زندان اوین برده شد. از آن تاریخ، جو خفقان بیشتری در این کارخانه حاکم شده است. پرویز سالاروند دارای همسر و دو کودک خردسال می باشد.

روز ۲۴ فروردین، به دنبال اقدام شهرداری منطقه ۱۴ در پلمپ «مجتمع فرهنگی - هنری دنیای شادی»، در شرق تهران، صدها کارگر و خانواده های شان و غرفه داران مجتمع، عصر روز شنبه با تجمع در این محل، به این اقدام شهرداری اعتراض کردند و خواهان رسیدگی مسئولان به این امر شدند.

جمعی از کارگران ایران خودرو با صدور اطلاعیهای به تاریخ ۲۶ فروردین، به تصمیم شورای عالی کار در تعیین حداقل دست مزد ۱۲۲ هزار تومان برای کارگران در سال ۱۳۸۴ اعتراض کردند. کارگران این تصمیم را غیر عادلانه نامیده و گفته اند، که حداقل دست مزد کارگران باید چیزی حدود ۴۰۰ هزار تومان باشد.

کارگران خواستار افزایش دستمزدها متناسب با نرخ تورم و گرانی می باشند. - روزهای ۲۷ و ۲۸ فروردین، کارگران کارخانهی شاهو سندنجد در اعتراض به اخراج ۳۰ نفر از هم کاران خود در مقابل استانداری و اداری کار تجمع کردند. کارگران خواهان بازگشت هم کاران خود به سر کار شدند.

روز ۲۸ فروردین، ده ها نفر از کارگران فصلی کارخانه قند میاندوب در محل اداری کل آذربایجان غربی در اعتراض به انعقاد قراردادهای موقت کار، دست به تجمع اعتراضی زدند. این کارگران که تعدادشان به ۷۰ نفر می رسد، می گویند که اگر ما به صورت فصلی کار می کنیم، دیگر چه لزومی دارد که با شرایط قرارداد موقت مشغول به کار باشیم.

اردیبهشت

در مقطع اول ماه مه روز جهانی کارگر، بیانیه ای تحت عنوان «تشکل کارگری را به نیروی خود ایجاد کنیم»، که لیست اول آن را بیش از سه هزار کارگر امضا کرده اند، انتشار یافت. در بخشی از این بیانیه چنین آمده است: «امروز یکی از بدبخت ترین و ابتدایی ترین حقوق مسلم و شناخته شدهی کارگران جهان، حق ایجاد هر نوع تشکل کارگری است. در دنیای امروز، کارگران تشکل خود را بدون اجازت دولتها ایجاد می کنند و دولتها، طبق استانداردهای جهانی، فقط وظیفهی ثبت این تشکلهای را بر عهده دارند و در صورت ثبت نکردن آنها هم این تشکلهای کارگری می توانند تشکیل شوند و فعالیت کنند...» در این بیانیه تاکید شده است، که: «بر پایهی منافع مشترک و طبقاتی، وظیفهی حمایت از کارگران ایران بر دوش تمامی انسانهای شریف در سراسر جهان سنگینی می کند. هست و نیست کارگران ایران بر اثر تهاجم بی امان نظام سرمایه داری بر باد رفته است. ما از شما پیش روان و فعالان کارگری، اتحادیه ها و سندیکاهای، انجمنها و طرف داران طبقه کارگر می خواهیم ما را یاری و حمایت کنید.»

در اول ماه مه، جمعی از کارگران استان تهران، جمعی از کارگران استان خوزستان، کمیتهی کارگری گیلان، کمیتهی کارگری سندنجد، کمیتهی کارگری بوکان، کمیتهی کارگری کرمانشاه، کمیتهی کارگری سقز، اعلام موجودیت کردند. در بخشی از بیانیهی اعلام موجودیت این تشکل، چنین آمده است: «این تشکل در راه ایجاد جامعه ای مبتنی بر شوراهای کارگری و مردمی تلاش و مجاهدت می نماید. این تشکل برای تحقق نظام شورایی و دموکراسی مستقیم توده های مردم می جنگد و صد البته جنگ ما جنگی تمام عیار و بدون وقفه، همه جانبه و فراگیر و سراسری و طبقاتی است و همه زوایا و ابعاد کار و زندگی کارگران و مردم محروم جامعه را در بر می گیرد.»

در اول ماه مه، «کمیتهی کارگری برگزاری مراسم اول ماه مه روز جهانی کارگر» (کمیتهی کارگری تولیدی تهران، کمیتهی کارگری کارخانه قند میاندوب، کمیتهی کارگری شرکت جرتقیل سازی، نمایندگان شرکت صنایع پمپ، کمیتهی حمایت از کارگران اعتصابی سندنجد، کمیتهی فعالان کارگری کرمانشاه، کمیتهی کارگران پاوه، کمیته های کارگری گیلان، شورای هیات تحریریهی نشریهی «کارگر پیشرو») با انتشار قطع نامه ای از جمله بر حق و حقوق کارگران، مبارزه برای برپایی تشکلهای مستقل ضد سرمایه داری کارگری، لغو قراردادهای موقت کار و انحلال شرکتهای پیمان کاری و تضمین امنیت شغلی، لغو کار کودکان، برابری دست مزد زنان با مردان در همه سطوح کار مزدی و ایجاد شرایط کاری متناسب با وضعیت ویژهی زنان، محکوم کردن هر گونه تبعیض قومی، مذهبی و نژادی که به قصد تفرقه در میان کارگران صورت می گیرد، دفاع از مبارزات پرستاران و معلمان، و علیه جنگ امپریالیستی و... تاکید کردند.

روز ۱۱ اردیبهشت، روز جهانی کارگر، قطع نامه کمیتهی برگزاری مراسم اول ماه مه (تهران، سقز، بوکان، بانه، مریوان) انتشار یافت. در پاراگراف اول این قطع نامه می خوانیم: «نظر به این که نظام سرمایه داری اوضاعی را به کارگران تحمیل کرده که فقر، فساد، تبعیض، بی حقوقی، تن فروشی، اعتیاد و دیگر مصائب زندگی بشر از مظاهر آشکار و بارز آن است...» مطالبات اساسی طبقه کارگر

در این قطع نامه در ۱۹ بند فرموله شده است. در بند ۱۹ آن نیز تاکید شده است: «پیروزی مبارزه برای تحقق مطالبات فوق در گرو ایجاد تشکیلاتی است، که هدفش از میان برداشتن نظام سرمایه داری است. ما کارگران را به مبارزه برای ایجاد تشکل ضد سرمایه داری فرا می خوانیم و با شعار زیر به استقبال سال جدید می رویم: کارگران بیابید علیه سرمایه متشکل شویم!»

— جمعی از کارگران دانشگاه فردوسی مشهد با انتشار قطع نامه‌ای به مناسبت اول ماه مه، از جمله تاکید کردند که «پیش از گذشته دریافته‌ایم، که عامل اصلی مشقات و محرومیت‌های بشر زمان ما، نظام سرمایه داری و بردگی مزدی است.»

— هیات موسس سندیکاها با انتشار قطع نامه‌ای از جمله نوشتند: «... بارها اعلام کرده‌ایم، اگر مجلس خانه ملت است، با توجه به نرخ بالای جمعیت کارگران و مزد و حقوق بگیران، باید شرایط حضور نمایندگان واقعی این بخش عظیم جمعیت کشور در پارلمان فراهم گردد. و به همین منظور اعلام می‌داریم، ما خواهان حضور نمایندگان واقعی کارگران به نسبت جمعیت کارگری کشور در مجلس هستیم.»

— کارگران سندج در روز جهانی کارگر، قطع نامه‌ای را منتشر کردند. در پاراگراف اول این قطع نامه آمده است: «اول مه (روز جهانی کارگر)، روز اعلام اتحاد جهانی طبقه ما برای مقابله با این دنیای وارونه است. روز اعلام کیفرخواست طبقه کارگر جهان علیه کلیت نظام سرمایه داریست. در این روز، کارگران در اقصی نقاط جهان رژی میلیونی خود را علیه نظام سرمایه داری که عامل تمام محرومیت‌ها و مشقات، فقر و گرسنگی، بیکاری و بی مسکنی، فساد فحشا و رنج و تباهی است، به نمایش می‌گذارند...»

— شرکت ایران خودرو امسال نیز تصمیم داشت، مثل سنوات قبل، روز کارگر را روز کار عادی اعلام کرده و کارگران را با تهدید و زور و کسر آکورد و اخراج و لغو قرارداد و ادا سازد، تا در سه شیفت کاری در سر کار حاضر شوند. این مساله شدیداً مورد اعتراض کارگران قرار گرفت. کارگران طی اطلاعیه‌ای اعلام کردند، که روز ۱۱ اردیبهشت، اول ماه مه، روز تعطیلی است و آنان در سر کار حاضر نخواهند شد. به دنبال اعتراض کارگران، این شرکت عقب نشینی کرد و رسماً طی اطلاعیه‌ای، که از سوی روابط عمومی این شرکت اعلام شد، روز کارگر را روز تعطیل اعلام کرد.

— روز اول مه امسال، خانه‌ی کارگر رژیم قصد داشت کنگره‌ی هشتم خود را در ورزشگاه ۱۲ هزار نفری آزادی برگزار نماید و هاشمی رفسنجانی را نیز به عنوان مهمان و سخن رانی به مراسم خود دعوت کند، تا وی رسماً کاندیداتوری خود برای نامزدی نهمین دوره‌ی انتخابات ریاست جمهوری اسلامی را اعلام نماید. اما کارگران مراسم خانه‌ی کارگر و کنگره‌ی هشتم آن را بر هم زدند و بساط تبلیغات خانه‌ی کارگر برای رفسنجانی را مفتضح کردند. به گزارش «خبرگزاری فارس»، به دلیل اغتشاش و ترک سالن از سوی مدعوین در مراسم افتتاح هشتمین کنگره‌ی کارگران، سخن رانی رییس مجمع تشخیص مصلحت نظام در جمع کارگران لغو شد. بسیاری از کارگران حاضر در جلسه، در پی اعتراض به مسئولین برگزاری این مراسم، اقدام به ترک سالن کردند. این گزارش حاکی است، که علی رضا محبوب، دبیر کل خانه‌ی کارگر، برای بازگرداندن آرامش به سالن و آرام کردن کارگران به پشت تریبون رفت، ولی این امر هم نتوانست جلوی ترک سالن توسط کارگران را بگیرد. و به دلیل خالی شدن سالن از جمعیت، سخن رانی رییس تشخیص مصلحت نظام در جمع کارگران لغو شد. به گزارش «ایلنا»، در همین رابطه هاشمی رفسنجانی گفته است که: «توهین کردند، نیامدم. در آن جلسه برخی افراد نفوذی علیه دولت، مجلس و دیگر قوای نظام شعار می‌دادند، بنابراین، مناسب بود در جلسه‌ای که این طور به دولت و مجلس هتاک می‌شود و برخی خیال سوء استفاده از آن را دارند، شرکت نکنم. من به هیچ وجه موافق توهین و هتاک به قوای نظام نیستم و به همین دلیل هم در آن مراسم حضور پیدا نکردم، البته این توهین‌ها از سوی عوامل نفوذی که در میان جمعیت نشستند، بودند، انجام شد.»

— در فاصله روزهای ۱۰ تا ۱۲ اردیبهشت، معلمان سراسر کشور برای احقاق مطالبات خود و از جمله برای افزایش دست مزد خود دست به برپایی تجمعات اعتراضی زدند. این تجمعات در تهران برای سه روز متوالی ادامه داشت و از ساعت ۸ تا ۱۲ در مقابل مجلس شورای اسلامی برگزار شد.

* * *

آن چه که به طور مختصر در بالا آمد، تنها فزاینده‌ای از موقعیت اقتصادی و اجتماعی طبقه‌ی کارگر و مبارزه‌ی کارگران علیه سرمایه داران و رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی در فاصله‌ی ۱۱ اردیبهشت ۸۳ تا ۱۱ اردیبهشت ۸۴ را نشان می‌دهد. فاصله و دوره‌ای که از یک سو، عمل کرد وحشیانه‌ی سرمایه داران و رژیم حامی سرمایه در استثمار و سرکوب نیروی کار و از سوی دیگر، مبارزه و مقاومت توده‌ی کارگران در دفاع از هستی و حرمت انسانی خود را به نمایش می‌گذارد.

همین نمونه‌ها از وضعیت زندگی و مبارزه‌ی کارگران به صراحت نشان می‌دهند، اگر که کارگران متحد و هم بسته نباشند؛ و اگر که به این منظور تشکل‌های رادیکال ضد سرمایه داری خود را به وجود نیاورند و مبارزات خود را سراسری و متحد نکنند؛ علی‌رغم مبارزه‌ی دائمی و تا پای جان، هم چنان برده‌ی مزدی سرمایه باقی خواهند ماند، هم چنان ستم و استثمار و سرکوب وحشیانه‌ی سرمایه داران و رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی را با گوشت و پوست خود تجربه خواهند کرد، و هر پیروزی مبارزه‌ی آنان در تعرض بعدی سرمایه و عوامل سرکوب آن قابل برگشت خواهد شد. از همین رو، در دوره‌ی حاضر، ایجاد تشکل‌های کارگری ضد سرمایه داری یک ضرورت تام و تمام برای هر درجه از اتحاد و هم بستگی طبقه‌ی کارگر و پیش رفت مبارزه‌ی انسانی آنان است. واضح است، که چنین تشکلات واقعی کارگری مستقیماً توسط خود توده‌ی کارگر به وجود می‌آیند و موجودیت علنی آنها نیز از طریق مبارزه به کارفرمایان و رژیم سرمایه داری تحمیل می‌گردد.

تلاش برای کسب اجازه از وزارت کار رژیم ضد کارگر، جهت برپایی تشکل‌های «مستقل کارگری» — که رفرمیست‌ها و لیبرال‌های دورن جنبش کارگری به دنبال آن هستند — نه تنها کمک چندانی به مبارزه‌ی طبقاتی کارگران نخواهد کرد، که برعکس این مبارزه را به کج راه می‌کشاند.

در چنین شرایطی، اولویت ما کارگران و کمونیست‌ها برپایی تشکل‌های مستقل از رژیم، احزاب بورژوازی و نهادهای وابسته به آن و سراسری کردن اتحاد طبقاتی و مبارزات جاری مان است. تنها طبقه‌ی کارگر متشکل با افق و چشم انداز سوسیالیستی می‌تواند مطالبات اقتصادی، سیاسی و اجتماعی خود را به سرمایه داران و رژیم سرمایه داری تحمیل کند و در راستای سازمان دهی انقلاب اجتماعی برای سرنگونی سیستم سرمایه داری و لغو مالکیت خصوصی و کار مزدی و ساختن جامعه‌ی کمونیستی گام‌های محکم و ماندگار بردارد.

